

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-83-19

Druk nr 3572
Warszawa, 24 czerwca 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Informuję Pana Marszałka, że w dniu 25 marca 2019 r. pod numerem SA.53850 została dokonana prenotyfikacja Komisji Europejskiej programu pomocowego zawartego w projekcie ustawy.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Przedsiębiorczości i Technologii.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady, tryb udzielania oraz sposób obliczania wielkości pomocy publicznej z tytułu przenoszenia kosztów zakupu uprawnień do emisji w rozumieniu ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730 i ...) na ceny energii elektrycznej zużywanej do wytwarzania produktów w sektorach lub podsektorach energochłonnych, zwanej dalej „rekompensatami”.

Art. 2. Do ubiegania się o rekompensaty są uprawnione podmioty wykonujące działalność gospodarczą w sektorze lub podsektorze energochłonnym, określonych w wykazie sektorów oraz podsektorów energochłonnych stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) instalacji – rozumie się przez to instalację w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.³⁾), wytwarzającą co najmniej jeden produkt z sektora lub podsektora energochłonnego, określony w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) tytule prawnym – rozumie się przez to prawo własności, prawo użytkowania wieczystego, trwały zarząd, ograniczone prawo rzeczowe albo stosunek zobowiązaniowy;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452 i 1123.

- 3) weryfikatorze – rozumie się przez to:
- a) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, o której mowa w art. 3 pkt 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94),
 - b) osobę fizyczną, która uzyskała akredytację w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w lit. a.

Art. 4. 1. Do postępowania w sprawie przyznania rekompensat, zwrotu rekompensat, zakazu ubiegania się o przyznanie rekompensat oraz nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 26, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60 i 730).

2. Od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

3. Do postępowań w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.⁴⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

4. Do postanowień, na które przysługuje zażalenie, wydanych przez Prezesa URE w toku postępowań, o których mowa w ust. 1, przepis ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Rozdział 2

Zasady, tryb przyznawania oraz sposób obliczania wysokości rekompensat

Art. 5. O przyznanie rekompensat może się ubiegać podmiot, który:

- 1) posiada tytuł prawny do instalacji i eksploatuje tę instalację;
- 2) posiada wdrożony:
 - a) system zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467, 1499, 1544, 1629, 1637, 1693, 2385 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 55, 60 i 1043.

sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ek zarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), lub

- b) system zarządzania środowiskowego potwierdzony certyfikatem ISO 14001 przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą, lub
 - c) system zarządzania energią potwierdzony certyfikatem ISO 50001 przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą;
- 3) nie został postawiony w stan likwidacji lub wobec którego nie jest prowadzone postępowanie upadłościowe w rozumieniu ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 498 i 912) oraz postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku dłużnika prowadzone na podstawie art. 449 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 243, 326 i 912);
- 4) nie zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego;
- 5) nie zalega z zapłatą należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, z wyjątkiem przypadków, gdy zawarł umowę o odroczeniu terminu płatności albo umowę o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

Art. 6. 1. Maksymalny limit środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat za dany rok kalendarzowy jest równy wysokości środków ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2b ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, uzyskanych w roku kalendarzowym poprzedzającym rok kalendarzowy, za który są przyznawane rekompensaty.

2. Maksymalny limit środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat, o którym mowa w ust. 1, pomniejsza się o wysokość rekompensat należnych za poprzednie lata, a wypłaconych w danym roku kalendarzowym.

3. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym łączna wysokość rekompensat ustalona na podstawie pozytywnie rozpatrzonych wniosków o przyznanie rekompensat złożonych w danym roku kalendarzowym przekracza kwotę ustaloną zgodnie z ust. 1 i 2,

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 222 z 29.08.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 325 z 20.12.2018, str. 18.

wysokość rekompensat, które będą wypłacone w danym roku kalendarzowym, podlega proporcjonalnemu obniżeniu tak, aby łączna wysokość wypłacanych rekompensat w tym roku była równa maksymalnemu limitowi środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat, o którym mowa w ust. 1, pomniejszonemu zgodnie z ust. 2.

4. Informację dotyczącą maksymalnego limitu środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Prezesowi URE, do dnia 15 stycznia roku kalendarzowego, w którym są przyznawane rekompensaty.

5. Prezes URE, do dnia 31 stycznia każdego roku, podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ:

- 1) terminową cenę uprawnień do emisji uwzględnianą przy obliczaniu rekompensat za poprzedni rok kalendarzowy;
- 2) maksymalny limit środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat, o którym mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 7. 1. W przypadku gdy do produktu wytwarzanego w instalacji ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 do ustawy, dla którego wartość jest wyrażona w megawatogodzinach na megagramy (MWh/Mg) produktu, wysokość rekompensat obliczana jest według wzoru:

$$A_{maxt} = A_{it} \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

gdzie:

A_{maxt} – wysokość rekompensat dla instalacji;

A_{it} – intensywność pomocy wyrażona jako ułamek 0,75;

C_t – wskaźnik emisji w wysokości 0,88 megagramów dwutlenku węgla na megawatogodzinę (Mg CO₂/MWh) (w roku t);

P_{t-1} – terminowa cena uprawnień do emisji dla roku kalendarzowego, za który przyznawane są rekompensaty;

E – wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej określony w załączniku nr 2 do ustawy;

BO – produkcja referencyjna w megagramach (Mg).

2. W przypadku gdy do produktu wytwarzanego w instalacji ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 do ustawy, dla którego wartość jest wyrażona w megagramach dwutlenku węgla na megagramy (Mg CO₂/Mg) produktu, wysokość rekompensat obliczana jest według wzoru:

$$A_{maxt} = A_{it} \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

gdzie:

A_{maxt} – wysokość rekompensat dla instalacji;

A_{it} – intensywność pomocy wyrażona jako ułamek 0,75;

C_t – wskaźnik emisji w wysokości 0,88 megagramów dwutlenku węgla na megawatogodzinę $Mg\ CO_2/MWh$;

P_{t-1} – terminowa cena uprawnień do emisji dla roku kalendarzowego, za który przyznawane są rekompensaty;

E – wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej obliczany według następującego wzoru:

$$E = \frac{We \times Ep}{Ie}$$

gdzie:

We – wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej określony w załączniku nr 2 do ustawy;

Ep – stosunek odpowiednich emisji pośrednich określanych dla każdego z produktów w okresie odniesienia, który odpowiada okresowi, dla którego określana jest produkcja referencyjna, do sumy wszystkich emisji bezpośrednich i odpowiednich emisji pośrednich obliczonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;

Ie – przeciętna wartość intensywności emisji w wysokości 0,465 megagrama dwutlenku węgla na megawatogodzinę ($Mg\ CO_2/MWh$);

BO – produkcja referencyjna w megagramach (Mg).

3. W przypadku gdy do produktu wytwarzanego w instalacji nie ma zastosowania żaden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 do ustawy, wysokość rekompensat obliczana jest według wzoru:

$$A_{maxt} = A_{it} \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

gdzie:

A_{maxt} – wysokość rekompensat dla instalacji;

A_{it} – intensywność pomocy wyrażona jako ułamek 0,75;

C_t – wskaźnik emisji w wysokości 0,88 megagramów dwutlenku węgla na megawatogodzinę ($Mg\ CO_2/MWh$);

P_{t-1} – terminowa cena uprawnień do emisji dla roku kalendarzowego, za który przyznawane są rekompensaty;

EF – wskaźnik efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej w wysokości 80%;

BEC – referencyjne zużycie energii elektrycznej w megawatogodzinach (MWh).

4. Przez produkcję referencyjną, o której mowa w ust. 1 i 2, rozumie się wyrażoną w megagramach (Mg):

- 1) średnią roczną wielkość produkcji produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji z co najmniej sześciu lat z okresu 2005–2011, jeżeli instalacja ta była eksploatowana w każdym roku kalendarzowym w tym okresie, albo
- 2) średnią roczną wielkość produkcji produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji z trzech kolejnych lat kalendarzowych, począwszy od drugiego roku kalendarzowego eksploatacji instalacji, jeżeli instalacja ta była eksploatowana przez co najmniej cztery następujące po sobie lata poprzedzające rok kalendarzowy, za który są przyznawane rekompensaty, albo
- 3) średnią roczną wielkość produkcji produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów określonych w załączniku nr 1 do ustawy, w instalacji z całego okresu jej eksploatacji, jeśli instalacja była eksploatowana przez co najmniej jeden rok w okresie poprzedzającym rok, za który przyznawane są rekompensaty, ale nie dłużej niż przez cztery następujące po sobie lata poprzedzające rok, za który przyznawane są rekompensaty, albo
- 4) roczną wielkość produkcji produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji, jeżeli instalacja ta nie była eksploatowana przez co najmniej jeden rok w okresie poprzedzającym rok kalendarzowy, za który przyznawane są rekompensaty.

5. Przez referencyjne zużycie energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 3, rozumie się wyrażone w megawatogodzinach (MWh):

- 1) średnie roczne zużycie energii elektrycznej na produkcję produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji z co najmniej sześciu lat z okresu 2005–2011, jeżeli instalacja ta była eksploatowana w każdym roku kalendarzowym w tym okresie, albo
- 2) średnie roczne zużycie energii elektrycznej na produkcję produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji z trzech kolejnych lat kalendarzowych, począwszy od drugiego roku kalendarzowego eksploatacji instalacji, jeżeli instalacja była eksploatowana przez co

najmniej cztery następujące po sobie lata poprzedzające rok kalendarzowy, za który są przyznawane rekompensaty, albo

- 3) średnie roczne zużycie energii elektrycznej na produkcję produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów określonych w załączniku nr 1 do ustawy, w instalacji z całego okresu jej eksploatacji, jeżeli instalacja była eksploatowana przez co najmniej jeden rok w okresie poprzedzającym rok, za który przyznawane są rekompensaty, ale nie dłużej niż przez cztery następujące po sobie lata poprzedzające rok, za który przyznawane są rekompensaty, albo
- 4) roczne zużycie energii elektrycznej na produkcję produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji, jeżeli instalacja ta nie była eksploatowana przez co najmniej jeden rok w okresie poprzedzającym rok kalendarzowy, za który są przyznawane rekompensaty.

6. Przez terminową cenę uprawnień do emisji, o której mowa w ust. 1–3, rozumie się średnią arytmetyczną dziennych cen zamknięcia dla kontraktów terminowych uprawnień do wprowadzenia do powietrza ekwiwalentu, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2017 r. poz. 412 i 730), dwutlenku węgla (CO₂) utworzonych w ramach systemu, który służy do rozliczania wielkości emisji, i którymi można rozporządzać w Unii Europejskiej na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, wykonywanych przez dostawę w grudniu roku, za który przyznawane są rekompensaty, na giełdach Intercontinental Exchange oraz European Energy Exchange, w dniach od 1 stycznia do 31 grudnia roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy, za który przyznawane są rekompensaty. Terminową cenę uprawnień do emisji przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia notowania kontraktów terminowych uprawnień do wprowadzania do powietrza ekwiwalentu, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 3:

- 1) wysokość rekompensat oblicza się wyłącznie dla produktów zaliczanych do sektorów i podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) ilość energii elektrycznej zużytej do wytworzenia produktów zaliczanych do sektorów i podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy określa się na podstawie wskaźników technologicznych umożliwiających oszacowanie zużycia energii elektrycznej na wytworzenie danego produktu lub proporcjonalnie do ilości

wytwarzanego produktu odniesionej do całkowitej produkcji danej instalacji lub na podstawie rzeczywistego zużycia energii elektrycznej.

8. Wysokość rekompensat obliczona zgodnie z ust. 1–3 jest pomniejszana o kwotę odpowiadającą procentowemu udziałowi zużycia w instalacji energii elektrycznej wytworzonej na własne potrzeby przez podmiot posiadający tytuł prawny do władania tą instalacją w celu jej eksploatacji oraz energii elektrycznej zakupionej na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, jeśli energia ta została wytworzona:

- 1) poza instalacją, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub
- 2) w instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w której są spalane biomasa wspólnie z innymi paliwami, w odniesieniu do części energii elektrycznej odpowiadającej udziałowi energii chemicznej biomasy w energii chemicznej całości paliwa zużywanego do wytwarzania energii elektrycznej, obliczanej na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw

– w całkowitym zużyciu energii elektrycznej w instalacji w roku poprzedzającym rok kalendarzowy, za które przyznawane są rekompensaty.

9. Wysokość rekompensat obliczona zgodnie z ust. 1–3 jest pomniejszana o kwotę stanowiącą równowartość rekompensat obliczonych zgodnie ze wzorem określonym w ust. 3, dla roku kalendarzowego, za który przyznawane są rekompensaty, przyjmując referencyjne zużycie energii elektrycznej w wysokości 1 gigawatogodziny (GWh).

Art. 8. 1. W przypadku gdy w instalacji po upływie okresu, na podstawie którego wyznaczono dla tej instalacji produkcję referencyjną zgodnie z art. 7 ust 4:

- 1) miała miejsce co najmniej jedna zmiana fizyczna w odniesieniu do konfiguracji technicznej i funkcjonowania instalacji, inna niż zwykła wymiana istniejącej linii produkcyjnej, oraz
- 2) w wyniku dokonanej zmiany fizycznej w instalacji lub kilku zmian fizycznych w instalacji może ona funkcjonować przy zdolności produkcyjnej co najmniej 10% wyższej od wyjściowej zdolności produkcyjnej

– produkcję referencyjną lub referencyjne zużycie energii elektrycznej przypisane do instalacji zwiększa się proporcjonalnie do tego zwiększenia zdolności produkcyjnej, zwanego dalej „znaczącym zwiększeniem zdolności produkcyjnej”.

2. Wyjściową zdolność produkcyjną instalacji, o której mowa w ust. 1, określa się na podstawie średniej z dwóch największych miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych 6 miesięcy okresu, na podstawie którego wyznaczono dla tej instalacji produkcję referencyjną zgodnie z art. 7 ust. 4.

3. Zdolność produkcyjna instalacji po znaczącym zwiększeniu zdolności produkcyjnej jest uznawana za wyjściową zdolność produkcyjną tej instalacji.

Art. 9. W przypadku gdy w roku kalendarzowym, za który są przyznawane rekompensaty, poziom produkcji w instalacji w stosunku do produkcji referencyjnej zostanie obniżony o:

- 1) nie mniej niż 50% i mniej niż 75% – wysokość rekompensat obliczana zgodnie z art. 7 ust. 1–3 jest zmniejszana o 50%;
- 2) nie mniej niż 75% i mniej niż 90% – wysokość rekompensat obliczana zgodnie z art. 7 ust. 1–3 jest zmniejszana o 75%;
- 3) co najmniej 90% – rekompensat nie przyznaje się.

Art. 10. 1. Prezes URE przyznaje rekompensaty w drodze decyzji, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 5, zwanego dalej „wnioskodawcą”.

2. Wnioskodawca składa wniosek o przyznanie rekompensat, zwany dalej „wnioskiem”, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym, za który są przyznawane rekompensaty, zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, na formularzu dostępnym w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Prezesa URE, wraz z załącznikami. Wniosek składa się w formie pisemnej w postaci papierowej oraz w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych. Wniosek dotyczy produkcji produktów z sektorów i podsektorów energochłonnych wytwarzanych we wszystkich instalacjach, w odniesieniu do których wnioskodawca ubiega się o przyznanie rekompensat.

3. Wniosek zawiera:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby lub miejsca zamieszkania;
- 2) numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP), określenie wielkości wnioskodawcy zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014,

str. 1, z późn. zm.⁶⁾), formę prawną wnioskodawcy, identyfikator gminy, w której wnioskodawca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, oraz klasę PKD, w związku z którą podmiot ubiega się o pomoc publiczną;

- 3) dane dotyczące każdej instalacji, w odniesieniu do której wnioskodawca ubiega się o przyznanie rekompensat, obejmujące informacje o:
 - a) produkcie lub produktach zaliczanych do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy wraz z przypisaną do każdego z tych produktów wartością produkcji referencyjnej i wartością referencyjnego zużycia energii elektrycznej dla każdego roku kalendarzowego, na podstawie którego określono produkcję referencyjną lub referencyjne zużycie energii elektrycznej, wraz z zastosowanym wskaźnikiem efektywności zużycia energii elektrycznej określonym w załączniku nr 2 do ustawy lub wskaźnikiem efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej,
 - b) wyjściowej zdolności produkcyjnej określonej zgodnie z art. 8 ust. 2 lub 3,
 - c) procentowym udziale zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 7 ust. 8,
 - d) poziomie produkcji produktów z sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w każdym roku kalendarzowym eksploatacji instalacji, począwszy od pierwszego roku następującego po okresie, na podstawie którego wyznaczana jest produkcja referencyjna instalacji, do roku kalendarzowego, którego dotyczy wniosek włącznie,
 - e) poziomie zużycia energii elektrycznej na produkcję każdego produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w każdym roku kalendarzowym eksploatacji instalacji, począwszy od pierwszego roku następującego po okresie, na podstawie którego wyznaczane jest referencyjne zużycie energii elektrycznej instalacji, do roku kalendarzowego, którego dotyczy wniosek włącznie,
 - f) stosunku odpowiednich emisji pośrednich określanych dla każdego z produktów w okresie odniesienia, który odpowiada okresowi, na podstawie którego jest określana produkcja referencyjna instalacji, do sumy wszystkich emisji bezpośrednich i odpowiednich emisji pośrednich obliczonych zgodnie z przepisami wydanymi na

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 14.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;

- 4) wskazanie tytułu prawnego do instalacji, którą eksploatuje;
- 5) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensat.

4. Jeżeli w instalacji nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej, wniosek może zawierać informację o znaczącym zwiększeniu zdolności produkcyjnej zgodnie z art. 8 ust. 1.

5. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty lub ich kopie potwierdzające posiadanie przez wnioskodawcę tytułu prawnego do instalacji, którą eksploatuje;
- 2) dokumenty lub ich kopie potwierdzające spełnianie przez wnioskodawcę warunku, o którym mowa w art. 5 pkt 2;
- 3) oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu przez wnioskodawcę warunków uprawniających do przyznania rekompensat, o treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 i 2077 oraz z 2019 r. poz. 730, 858 i 870) oświadczam, że:
– dane zawarte we wniosku i załącznikach do niego o przyznanie rekompensat są zgodne z prawdą;
– znane mi są i spełniam warunki uprawniające do przyznania rekompensat wynikające z ustawy z dnia o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 4) oświadczenie wnioskodawcy:
 - a) że nie został postawiony w stan likwidacji oraz że wobec niego nie jest prowadzone postępowanie upadłościowe w rozumieniu ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe oraz postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku dłużnika prowadzone na podstawie art. 449 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne,
 - b) że nie uzyskał innej pomocy publicznej, pomocy de minimis lub innego rodzaju finansowania pochodzącego z budżetu Unii Europejskiej, przyznanych na pokrycie tych samych kosztów kwalifikowanych, co objęte wnioskiem;
- 5) zaświadczenia właściwych organów potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w art. 5 pkt 4 i 5;

- 6) opinię weryfikatora dotyczącą poprawności, wiarygodności oraz dokładności danych zawartych we wniosku, wraz z metodyką zbierania danych zawartych we wniosku;
- 7) dokumenty lub ich kopie stanowiące podstawę do określenia danych, o których mowa w ust. 3 pkt 3.

6. W przypadku gdy wniosek zawiera informację, o której mowa w ust. 4:

- 1) do wniosku załącza się dokumentację potwierdzającą znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w instalacji;
- 2) opinia, o której mowa w ust. 5 pkt 6, potwierdza znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w instalacji.

7. Wniosek wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 5 pkt 1–5 i 7 oraz ust. 6 pkt 1, podlega weryfikacji przez weryfikatora w zakresie poprawności, wiarygodności oraz dokładności zawartych w nim danych. Z przeprowadzonej weryfikacji sporządza się opinię. Koszty weryfikacji ponosi wnioskodawca.

8. Informacje zawarte we wniosku są przedmiotem weryfikacji przez Prezesa URE w zakresie ich poprawności, wiarygodności oraz dokładności i na ich podstawie jest określana wysokość przyznawanych rekompensat lub wydawana jest decyzja o odmowie przyznania rekompensat.

9. W przypadku gdy wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 3, lub wnioskodawca nie dołączył dokumentów, o których mowa w ust. 5 lub 6, albo wniosek przekazany w postaci elektronicznej zawiera informacje inne niż wniosek złożony w postaci papierowej, Prezes URE wzywa wnioskodawcę odpowiednio do uzupełnienia wniosku lub usunięcia rozbieżności w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania. W przypadku nieuzupełnienia wniosku lub nieusunięcia rozbieżności w wyznaczonym terminie Prezes URE pozostawia wniosek bez rozpatrzenia, o czym informuje wnioskodawcę.

10. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku oraz jego format umożliwiający przetwarzanie danych oraz format załączników do wniosku,
- 2) szczegółowy zakres danych dotyczących instalacji, o których mowa w ust. 3 pkt 3, oraz sposób obliczania tych danych,
- 3) zakres dokumentacji stanowiącej podstawę do obliczania danych dotyczących instalacji, o których mowa w ust. 3 pkt 3, oraz sposób gromadzenia tych danych,
- 4) zakres dokumentacji potwierdzającej spełnienie kryteriów znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej,

5) szczegółowy zakres opinii sporządzanej przez weryfikatora

– mając na uwadze konieczność zapewnienia, że rekompensaty są przyznawane na podstawie rzetelnych i wiarygodnych informacji oraz dokumentów.

Art. 11. 1. Prezes URE, do dnia 30 września danego roku kalendarzowego, wydaje decyzję w sprawie przyznania lub odmowy przyznania rekompensat za poprzedni rok kalendarzowy.

2. W decyzji o przyznaniu rekompensat Prezes URE określa wysokość przyznanych rekompensat.

3. Prezes URE jest podmiotem udzielającym pomocy publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1063), w odniesieniu do pomocy publicznej udzielanej na podstawie ustawy.

4. Prezes URE, do dnia 7 października danego roku kalendarzowego, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Bankowi Gospodarstwa Krajowego, zwanemu dalej „Bankiem”, w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych, wykaz podmiotów, którym przyznano rekompensaty w tym roku kalendarzowym.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotów i ich siedzib lub miejsc zamieszkania;
- 2) wysokość rekompensat przyznanych poszczególnym podmiotom;
- 3) numery rachunków bankowych, na które ma zostać dokonana wypłata rekompensat poszczególnym podmiotom.

6. Rekompensaty są wypłacane jednorazowo przez Bank z Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji, o którym mowa w art. 21 ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wykazu, o którym mowa w ust. 4.

7. Prezes URE, do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego, podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ informację o łącznej wysokości przyznanych rekompensat za poprzedni rok kalendarzowy, w podziale na poszczególne sektory i podsektory energochłonne określone w załączniku nr 1 do ustawy.

Art. 12. 1. Podmiot, któremu zostały przyznane rekompensaty, jest obowiązany do prowadzenia produkcji w instalacji przez okres 2 lat następujących po roku kalendarzowym, w którym zostały mu przyznane rekompensaty.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, który przeniósł produkcję danej instalacji na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Szwajcarii lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 13. Rekompensaty przyznane:

- 1) bez spełnienia warunków określonych w art. 5 lub
- 2) w wysokości wyższej niż należna, lub
- 3) podmiotowi, który zaprzestał produkcji w instalacji, w okresie 2 lat następujących po roku kalendarzowym, w którym zostały mu przyznane rekompensaty, chyba że podmiot wykaże, że zaprzestanie produkcji wynika z przeniesienia jej na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Szwajcarii lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym

– podlegają zwrotowi.

Art. 14. Zwrotowi podlega kwota bezpodstawnie pobranych rekompensat lub część rekompensat przekraczająca należną kwotę, wraz z odsetkami obliczonymi z zastosowaniem stopy zwrotu pomocy określonej zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁷⁾) w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji, począwszy od dnia przekazania rekompensat na rachunek bankowy podmiotu, który otrzymał rekompensaty.

Art. 15. Prezes URE wydaje decyzję w sprawie zwrotu rekompensat określającą kwotę podlegającą zwrotowi. Rekompensaty zwracane są na rachunek Banku w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE stała się prawomocna.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 302 z 01.11.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 407 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 313 z 22.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 81 z 27.03.2009, str. 15, Dz. Urz. UE L 308 z 24.11.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 109 z 12.04.2014, str. 14, Dz. Urz. UE L 325 z 10.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 327 z 02.12.2016, str. 19.

Art. 16. Do egzekucji zwrotu rekompensat stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 17. Postępowanie w sprawie zwrotu rekompensat nie może zostać wszczęte, jeżeli od dnia zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 13 pkt 1–3, upłynęło 5 lat.

Art. 18. 1. W przypadku podania we wniosku nieprawdziwych danych, Prezes URE wydaje decyzję o zakazie ubiegania się o przyznanie rekompensat przez tego wnioskodawcę przez okres 3 lat od zakończenia roku kalendarzowego, w którym decyzja o zakazie ubiegania się o przyznanie rekompensat stała się prawomocna.

2. Prezes URE odstępuje od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) wnioskodawca poinformował Prezesa URE o podaniu we wniosku nieprawdziwych danych, zanim wnioskodawcy zostało doręczone zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz
- 2) wnioskodawca dokonał, w terminie 14 dni od dnia poinformowania Prezesa URE o podaniu we wniosku nieprawdziwych danych, zwrotu rekompensaty przekraczającej należną kwotę wraz z odsetkami obliczonymi zgodnie z art. 14, na rachunek Banku.

Art. 19. 1. Wnioskodawca w toku postępowania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, jest obowiązany, na żądanie Prezesa URE, zapewnić mu wgląd do ksiąg rachunkowych oraz przedstawić informacje i dokumenty niezbędne do weryfikacji danych przedstawionych we wniosku i załącznikach do niego.

2. Podmiot inny niż wnioskodawca jest obowiązany, na żądanie Prezesa URE, w toku postępowania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, do przedstawienia informacji lub dokumentów będących w posiadaniu tego podmiotu, niezbędnych do weryfikacji danych przedstawionych przez wnioskodawcę we wniosku i załącznikach do niego, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 20. 1. Prezes URE w terminie do dnia 31 grudnia sporządza sprawozdanie roczne dotyczące rekompensat przyznanych w danym roku kalendarzowym.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotów, którym przyznano rekompensaty, oraz wykaz instalacji, dla których przyznano rekompensaty;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730.

- 2) sektory lub podsektory energochłonne określone w załączniku nr 1 do ustawy, w których działalność prowadzą podmioty, którym przyznano rekompensaty;
- 3) rok kalendarzowy, za który przyznawane są rekompensaty, i rok kalendarzowy, w którym zostały wypłacone;
- 4) produkcję referencyjną instalacji, którym przyznano rekompensaty, w danym sektorze lub podsektorze energochłonnym określonym w załączniku nr 1 do ustawy;
- 5) informacje o znaczącym zwiększeniu zdolności produkcyjnej w danej instalacji;
- 6) informacje o rocznej produkcji instalacji w sektorze lub podsektorze energochłonnym określonym w załączniku nr 1 do ustawy dla każdego roku kalendarzowego, na podstawie którego określono produkcję referencyjną, dla danej instalacji;
- 7) wielkość produkcji produktu należącego do sektora lub podsektora energochłonnego określonego w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji dla każdego roku kalendarzowego, za który przyznano rekompensaty;
- 8) referencyjne zużycie energii elektrycznej w każdej z instalacji;
- 9) roczne zużycie energii elektrycznej dla każdego roku kalendarzowego, na podstawie którego określono referencyjne zużycie energii elektrycznej dla każdej z instalacji;
- 10) roczne zużycie energii elektrycznej w każdej z instalacji w roku kalendarzowym, za który przyznano rekompensaty;
- 11) terminową ceną uprawnień do emisji wykorzystaną do obliczenia wysokości przyznanych rekompensat;
- 12) intensywność pomocy określoną w art. 7 ust. 1–3;
- 13) wskaźnik emisji określony w art. 7 ust. 1–3.

3. Prezes URE przechowuje dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie przyznania, zwrotu rekompensat lub zakazu ubiegania się o przyznanie rekompensat przez 10 lat od dnia wypłaty rekompensat.

4. Rada Ministrów, na wniosek Prezesa URE, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, do dnia 31 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy to sprawozdanie.

5. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Komisji Europejskiej przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy sprawozdanie.

Rozdział 3

Fundusz Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji

Art. 21. 1. Fundusz Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji, zwany dalej „Funduszem”, jest państwowym funduszem celowym.

2. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw gospodarki.

3. Obsługę bankową Funduszu prowadzi Bank.

Art. 22. Przychodami Funduszu są:

- 1) środki ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2b ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 2) odsetki od wolnych środków Funduszu przekazanych w zarządzanie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869);
- 3) środki stanowiące zwroty rekompensat dokonywane na podstawie decyzji, o której mowa w art. 15;
- 4) inne przychody.

Art. 23. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) wypłatę rekompensat;
- 2) wypłatę wynagrodzenia Banku za wykonywanie czynności, o których mowa w art. 21 ust. 3 oraz art. 25.

Art. 24. 1. Dysponent Funduszu sporządza roczny plan finansowy Funduszu z uwzględnieniem trybu i terminów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 138 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Dysponent Funduszu sporządza sprawozdanie z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu z uwzględnieniem trybu i terminów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych i przekazuje je do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 25. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć Bankowi, w drodze umowy, inne czynności związane z obsługą Funduszu.

Rozdział 4

Kary pieniężne

Art. 26. 1. Karze pieniężnej podlega ten kto:

- 1) we wniosku o przyznanie rekompensaty podał nieprawdziwe informacje i uzyskał rekompensaty:
 - a) nie spełniając warunków przewidzianych przepisami ustawy, lub
 - b) w kwocie wyższej niż należna;
 - 2) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 19, nie zapewnił wglądu do ksiąg rachunkowych lub odmówił udzielenia informacji lub przedłożenia dokumentów.
2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada Prezes URE w drodze decyzji.
3. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, w przypadku:
- 1) wnioskodawcy, któremu zostały przyznane rekompensaty – nie może być wyższa niż dwukrotność bezpodstawnie uzyskanych rekompensat;
 - 2) podmiotu innego niż wnioskodawca – wynosi 10 000 zł.
4. Karę pieniężną wnosi się na rachunek właściwego urzędu skarbowego.
5. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.
6. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.
7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 5

Przepisy zmieniające, dostosowujące i przejściowe oraz przepis końcowy

Art. 27. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730) w art. 49 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. 25% środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, z wyłączeniem środków, o których mowa w ust. 2a, począwszy od dnia 1 stycznia 2020 r., nie więcej niż 1 766,9 mln zł w 2020 r. i nie więcej niż 988,18 mln zł w 2021 r., przekazuje się do Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia ... o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 28. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538 oraz z 2019 r. poz. 412 i ...) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 dodaje się ust. 6–10 w brzmieniu:

„6. Odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia ... o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych”, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy, może złożyć przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, z którym w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. miał zawartą umowę sprzedaży energii elektrycznej lub umowę kompleksową, oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnienia do stosowania cen i stawek opłat za energię elektryczną, o których mowa w art. 5 ust. 1.

7. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną do dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 6:

- 1) dostosowało ceny i stawki opłat za energię elektryczną, zgodnie z art. 5 ust. 1, odbiorca końcowy, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6, jest obowiązany do zwrotu kwoty obliczonej zgodnie z ust. 8 temu przedsiębiorstwu energetycznemu;
- 2) nie dostosowało cen i stawek opłat za energię elektryczną, zgodnie z art. 5 ust. 1, przedsiębiorstwo to jest zwolnione z obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w stosunku do odbiorcy końcowego, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6.

8. Kwotę, jaką obowiązany jest zwrócić odbiorca końcowy w przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, oblicza się jako iloczyn wolumenu energii elektrycznej zakupionej i zużytej na własne potrzeby tego odbiorcy w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. oraz różnicy ceny stosowanej w okresie poprzedzającym zmianę umowy energii elektrycznej lub umowy kompleksowej dokonanej zgodnie z art. 6 i ceny stosowanej zgodnie z art. 5 ust. 1. Kwotę, o której mowa w zdaniu pierwszym, powiększa się o różnicę pomiędzy stawkami opłat za energię elektryczną stosowanymi w okresie przed dostosowaniem tej umowy oraz stawkami opłat za energię elektryczną stosowanymi zgodnie z art. 5 ust. 1.

9. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, któremu odbiorca końcowy złożył oświadczenie zgodnie z ust.

6, przekazuje temu odbiorcy końcowemu informację o kwocie podlegającej zwrotowi obliczonej zgodnie z ust. 8, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego oświadczenia.

10. Odbiorca końcowy, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6, dokonuje zwrotu, o którym mowa w ust. 8, w terminie 14 dni od dnia otrzymania od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną informacji, o której mowa w ust. 9.”;

2) w art. 7 dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 2 ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, będący odbiorcą końcowym, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy, może złożyć zarządcy rozliczeń cen oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnienia do wypłaty kwoty różnicy ceny w odniesieniu do energii elektrycznej zużytej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

8. Odbiorca końcowy, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 7, nie jest uprawniony do wystąpienia do zarządcy rozliczeń cen o wypłatę kwoty różnicy ceny w odniesieniu do energii elektrycznej zużytej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

9. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną nie jest uprawnione do wystąpienia do zarządcy rozliczeń cen o wypłatę kwoty różnicy ceny w odniesieniu do energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 6.”.

Art. 29. Tworzy się Fundusz Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji.

Art. 30. 1. Rekompensaty są przyznawane po raz pierwszy za rok 2019.

2. Maksymalny limit środków finansowych, o którym mowa w art. 6 ust. 1, przeznaczony na przyznanie rekompensat za:

- 1) 2019 r. – wynosi 890 000 000,00 zł;
- 2) 2020 r. – wynosi 890 000 000,00 zł.

Art. 31. 1. O przyznanie rekompensat za rok 2019 może ubiegać się podmiot, który w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 28, wszystkim przedsiębiorstwom energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, z którymi zawarł na 2019 rok umowę sprzedaży energii elektrycznej lub umowę kompleksową lub złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 7 tej ustawy.

2. Do wniosku o przyznanie rekompensat za 2019 rok załącza się:

- 1) kopie oświadczeń, o których mowa w art. 6 ust. 6 lub art. 7 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 28, wraz z potwierdzeniem ich otrzymania odpowiednio przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub Zarządcę Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571 i 2538);
- 2) dokumenty potwierdzające dokonanie zwrotu kwoty obliczonej zgodnie z art. 6 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 28.

Art. 32. 1. Do dnia wydania decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie z rynkiem wewnętrznym albo decyzji stwierdzającej, że środek ten nie stanowi pomocy publicznej, art. 11 ust. 1 nie stosuje się.

2. W przypadku wydania decyzji Komisji Europejskiej o braku zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie z rynkiem wewnętrznym, środki zgromadzone w Funduszu podlegają zwrotowi do budżetu państwa, z wyjątkiem środków, o których mowa w art. 23 pkt 2.

Art. 33. 1. Limit wydatków przeznaczony na wypłatę rekompensat z Funduszu wynosi w:

- 1) 2019 r. – 0,00 zł;
- 2) 2020 r. – 890 000 000,00 zł;
- 3) 2021 r. – 890 000 000,00 zł;
- 4) 2022 r. – 1 766 899 008,00 zł;
- 5) 2023 r. – 988 183 845,00 zł;
- 6) 2024 r. – 1 044 275 877,00 zł;
- 7) 2025 r. – 1 195 899 651,00 zł;
- 8) 2026 r. – 1 423 554 421,50 zł;
- 9) 2027 r. – 1 619 000 095,50 zł;
- 10) 2028 r. – 1 553 486 355,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1.

3. Mechanizm korygujący jest wdrażany zgodnie z art. 6 ust. 3 przez Prezesa URE.

Art. 34. 1. Limit wydatków przeznaczonych z Funduszu na wykonywanie zadań Banku za wykonywanie czynności, o których mowa w art. 21 ust. 3 oraz art. 25, wynosi w:

- 1) 2019 r. – 0,00 zł;
- 2) 2020 r. – 60 000,00 zł;
- 3) 2021 r. – 60 000,00 zł;
- 4) 2022 r. – 60 000,00 zł;
- 5) 2023 r. – 60 000,00 zł;
- 6) 2024 r. – 60 000,00 zł;
- 7) 2025 r. – 60 000,00 zł;
- 8) 2026 r. – 60 000,00 zł;
- 9) 2027 r. – 60 000,00 zł;
- 10) 2028 r. – 60 000,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 35. 1. Limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE wynikających z ustawy uwzględniony w części 50 budżetu państwa, której dysponentem jest Prezes URE, wynosi w:

- 1) 2019 r. – 2 069 800,00 zł;
- 2) 2020 r. – 2 093 300,00 zł;
- 3) 2021 r. – 2 144 400,00 zł;
- 4) 2022 r. – 2 196 700,00 zł;
- 5) 2023 r. – 2 250 200,00 zł;
- 6) 2024 r. – 2 305 100,00 zł;
- 7) 2025 r. – 2 361 300,00 zł;
- 8) 2026 r. – 2 418 900,00 zł;
- 9) 2027 r. – 2 477 900,00 zł.;
- 10) 2028 r. – 2 538 400,00 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 36. 1. Limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań ministra właściwego do spraw gospodarki wynikających z ustawy wynosi w:

- 1) 2019 r. – 0,00 zł;
- 2) 2020 r. – 390 000,00 zł;
- 3) 2021 r. – 390 000,00 zł;
- 4) 2022 r. – 390 000,00 zł;
- 5) 2023 r. – 390 000,00 zł;
- 6) 2024 r. – 390 000,00 zł;
- 7) 2025 r. – 390 000,00 zł;
- 8) 2026 r. – 390 000,00 zł;
- 9) 2027 r. – 390 000,00 zł;
- 10) 2028 r. – 390 000,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 37. Plan finansowy Funduszu na rok 2020 sporządza się w terminie 60 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

Wykaz sektorów i podsektorów energochłonnych

L.p.	PKD 2007 / PKWiU 2015	Opis
1.	24.42	Produkcja aluminium
2.	08.91	Wydobywanie minerałów dla przemysłu chemicznego oraz do produkcji nawozów
3.	20.13	Produkcja chemikaliów nieorganicznych podstawowych pozostałych
4.	24.43	Produkcja ołowiu, cynku i cyny
5.	14.11 ex 32.99	Produkcja odzieży skórzanej Produkcja pozostałych wyrobów, gdzie indziej niesklasyfikowana – dot. wyłącznie produkcji ubrań ognioodpornych i ochronnych ze skóry
6.	24.10	Produkcja żeliwa i stali oraz stopów żelaza
	24.20.1	Rury, przewody rurowe i profile drażone bez szwu ze stali
7.	17.12	Produkcja papieru i tektury
8.	20.15 ex 38.21	Produkcja nawozów i związków azotowych Obróbka i usuwanie odpadów innych niż niebezpieczne – dot. wyłącznie produkcji kompostu związanej z usuwaniem odpadów innych niż niebezpieczne
9.	24.44	Produkcja miedzi
10.	ex 19.10	Wytwarzanie i przetwarzanie koksu – dot. wyłącznie produkcji paku i koksu pakowego
	20.14	Produkcja chemikaliów organicznych podstawowych pozostałych
11.	13.10	Produkcja przędzy bawełnianej

12.	20.60	Produkcja włókien chemicznych
13.	07.10 ex 09.90	Górnictwo rud żelaza Działalność usługowa wspomagająca pozostałe górnictwo i wydobywanie – dot. wyłącznie działalności usługowej wspomagającej górnictwo rud żelaza
14.		Następujące podsektory w ramach produkcji tworzyw sztucznych w formach podstawowych (20.16):
	20.16.10	Polimery etylenu w formach podstawowych
	ex 20.16.51.0	Polimery propylenu, w formach podstawowych
	ex 20.16.30.0	Polimery chlorku winylu w formach podstawowych
	ex 20.16.40.0	Poliwęglany, w formach podstawowych
15.		Następujący podsektor w ramach produkcji pulpy (17.11):
	17.11.14.0	Masy włókniste drzewne mechaniczne i półchemiczne, masy włókniste z pozostałych surowców celulozowych

Wskaźniki efektywności zużycia energii elektrycznej w odniesieniu do produktów z sektorów lub podsektorów energochłonnych

PKD 2007	Wskaźnik emisyjności dla produktów	Wartość wskaźnika	Jednostka wskaźnika	Jednostka produkcji	Definicja produktu	Procesy objęte wskaźnikiem emisyjności dla produktów	Właściwy kod PRODCOM 2017–2018	Opis
24.42	Aluminium pierwotne	14,256	MWh/Mg produktu (zużycie prądu zmiennego)	Tona nieobrobionego plastycznie płynnego niestopowego aluminium	Nieobrobione plastycznie płynne aluminium niestopowe z elektrolizy	Nieobrobione plastycznie płynne aluminium niestopowe z elektrolizy, w tym z urządzeń służących ochronie przed zanieczyszczeniami, procesów pomocniczych i odlewni. Oprócz definicji produktu w decyzji 2011/278/UE uwzględnia się tu fabryki anod (anody wstępnie spiekane). W przypadku gdy anody dostarczane są z odrębnego zakładu w Europie, zakład ten nie powinien otrzymywać rekompensaty, gdyż jest on już objęty wskaźnikiem. W przypadku gdy anody są produkowane poza Europą, można zastosować korektę	24.42.11.30	Aluminium nieobrobione plastycznie, niestopowe, z wyłączeniem aluminium w postaci proszku i płatków

							24.42.11.5 4	Stopy aluminium nieobrobione plastycznie, z wyłączeniem aluminium w postaci proszku i płatków
24.4 2	Tlenek glinu (rafinacja)	0,225	MWh/Mg produktu	Tona tlenku glinu		Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją tlenku glinu	24.42.12.0 0	Tlenek glinu, z wyłączeniem sztucznego korundu
24.1 0	Stal konwertorowa świeżona tlenem	0,036	MWh/Mg produktu	Tona stali surowej (odlewanej)		Obróbka pozapiecowa, podgrzewanie materiałów ogniotrwałych, procesy pomocnicze (w szczególności odpylanie) i urządzenia odlewnicze aż po cięcie wyrobów ze stali surowej	24.10.T1.2 2	Stal surowa: Stal niestopowa produkowana w innych procesach niż w piecach elektrycznych
							24.10.T1.3 2	Stal surowa: Stal stopowa inna niż stal nierdzewna produkowana w innych procesach niż w piecach elektrycznych

							24.10.T1.4 2	Stal surowa: Stal nierdzewna i stal żaroodporna produkowana w innych procesach niż w piecach elektrycznych
24.1 0	Stal węglowa z pieca łukowego	0,283	tCO ₂ /Mg produktu	Tona surowej stali wtórnej z aparatu odlewniczego	Stal zawierająca poniżej 8% metalicznych pierwiastków stopowych i przypadkowych domieszek, przy których poziomie nadaje się do zastosowań, w których nie jest wymagana wysoka jakość powierzchni i przetwarzania	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio lub pośrednio związane z: <ul style="list-style-type: none"> - piecem łukowym, - obróbką pozapiecową, - odlewaniem i cięciem, - jednostką dopalania gazów, - zespołem odpylania, - stanowiskami podgrzewania kadzi, - stanowiskami podgrzewania wlewków, - suszeniem złomu i - podgrzewaniem złomu 	24.10.T1.2 1	Stal surowa: stal niestopowa produkowana w piecach elektrycznych

		(w oparciu o najlepsze 10%)					24.10.T1.3 1	Stal surowa: stal stopowa inna niż stal nierdzewna produkowana w piecach elektrycznych
							24.10.T1.4 1	Stal surowa: stal nierdzewna i stal żaroodporna produkowana w piecach elektrycznych
24.1 0	Stal wysokostopowa z pieca łukowego	0,352	tCO2/Mg produktu	Tona surowej stali wysokostopowej	Stal zawierająca 8% lub więcej metalicznych pierwiastków stopowych lub od której oczekuje się wysokiej jakości powierzchni i przetwarzalności	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio lub pośrednio związane z: - piecem łukowym, - obróbką pozapiecową, - odlewaniem i cięciem, - jednostką dopalania gazów, - zespołem odpylania	24.10.T1.2 1	Stal surowa: stal niestopowa produkowana w piecach elektrycznych

						<ul style="list-style-type: none"> - stanowiskami podgrzewania kadzi, - stanowiskami podgrzewania wlewków, - wolno chłodzącą kadzią, - suszeniem złomu i - podgrzewaniem złomu. <p>Nie uwzględniono rafinatora żelazochromu i kriogenicznego przechowywania gazów przemysłowych w jednostkach produkcyjnych</p>		
		(w oparciu o najlepsze 10%)					24.10.T1.3 1	Stal surowa: stal stopowa inna niż stal nierdzewna produkowana w piecach elektrycznych
							24.10.T1.4 1	Stal surowa: stal nierdzewna i stal żaroodporna produkowana w piecach elektrycznych

24.10	Żelazokrzem (FeSi)	8,540	MWh/Mg produktu	Tona FeSi-75 jako produktu końcowego	FeSi-75	Wszystkie procesy bezpośrednio związane z eksploatacją pieców Nie uwzględnia się procesów pomocniczych	ex. 24.10.12.30	Żelazokrzem o zawartości krzemu 75%
24.10	Żelazomangan wysokowęglowy (FeMn HC)	2,760	MWh/Mg produktu	Tona żelazomanganu wysokowęglowego jako produktu końcowego	Żelazomangan wysokowęglowy	Wszystkie procesy bezpośrednio związane z piecami Nie uwzględnia się procesów pomocniczych	24.10.12.15	Żelazomangan (zgodnie z BREF)
24.10	Krzemomangan (SiMn)	3,850	MWh/Mg produktu	Tona krzemomanganu jako produktu końcowego	Krzemomangan o różnej zawartości węgla, w tym SiMn, SiMn o niskiej zawartości węgla, SiMn o bardzo niskiej zawartości węgla	Wszystkie procesy bezpośrednio związane z eksploatacją pieców Nie uwzględnia się procesów pomocniczych	ex. 24.10	Krzemomangan, z wyłączeniem FeSiMn
20.13	Chlor (Cl ₂)	2,461	MWh/Mg produktu	Tona chloru	Chlor	Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z urządzeniami do elektrolizy, w tym urządzeniami	20.13.21.11	Chlor

						pomocniczymi, takimi jak silniki		
20.1 3	Krzem metaliczny	11,870	MWh/Mg produktu	Tona krzemu metalicznego	Krzem o zawartości krzemu 90–99,99%	Wszystkie procesy bezpośrednio związane z piecami Nie uwzględnia się procesów pomocniczych	ex. 20.13.21.5 0	Krzem o zawartości wagowej krzemu < 99,99%
20.1 3	Superczysty krzem polikrystaliczny	60,000	MWh/Mg produktu	Tona superczystego krzemu metalicznego	Krzem o zawartości krzemu > 99,99%	Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z piecem, w tym urządzeniami pomocniczymi	ex. 20.13.21.5 0	Krzem o zawartości wagowej krzemu > = 99,99%
20.1 3	Węglik krzemu (SiC)	6,200	MWh/Mg produktu	Tona 100% SiC	Węglik krzemu o 100% czystości	Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z piecem, w tym urządzeniami pomocniczymi	20.13.64.5 0	Węgliki, włączając chemicznie niezdefiniowane
20.1 4	Wysokowartościowe chemikalia	0,702	tCO2/Mg produktu	Tona wysokowartościowych chemikaliów (HVC) (tona acetylenu, etylenu,	Mieszanina wysokowartościowych chemikaliów (HVC) wyrażona jako całkowita masa acetylenu,	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wysokowartościowych chemikaliów w postaci	ex. 20.14	

				propylenu, butadienu, benzenu i wodoru)	etylenu, propylenu, butadienu, benzenu i wodoru, z wyłączeniem HVC z dodatkowych ilości (wodór, etylen, inne HVC) o zawartości wagowej co najmniej 30% etylenu w całkowitej mieszance produktów i o zawartości wagowej HVC, gazu paliwowego, butenów i ciekłych węglowodorów w całkowitej mieszance produktów co najmniej 50%	oczyszczonego produktu lub produktu pośredniego o skoncentrowanej zawartości odpowiedniej wysokowartościowej substancji chemicznej w najniższej formie nadającej się do sprzedaży (surowe C4, odwodorniona benzyna do pirolizy), z wyłączeniem wyodrębniania C4 (wytwórnia butadienu), uwodorniania C4, hydrowodorniania benzyny do pirolizy i ekstrakcji związków aromatycznych oraz logistyki/przechowywania na potrzeby codziennej działalności		
							20.14.11.20	Węglowodory alifatyczne nasycone

							20.14.11.3 0	Węglowodory alifatyczne nienasycone – etylen
							20.14.11.4 0	Węglowodory alifatyczne nienasycone – propen (propylen)
							20.14.11.5 0	Węglowodory alifatyczne nienasycone – buten (butylen) i jego izomery
							20.14.11.6 0	Węglowodory alifatyczne nienasycone – 1,3-butadien i izopren
							20.14.11.9 0	Węglowodory alifatyczne nienasycone, z wyłączeniem etylenu, propenu, butenu, 1,3-

								butadienu i izoprenu
							20.14.12.2 3	Benzen
20.1 4	Związki aromatyczne	0,030	tCO ₂ /Mg produktu	Tona ważona CO ₂	Mieszanina związków aromatycznych wyrażona w tonach CO ₂ (CWT)	<p>Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z instalacjami jednostkowymi dotyczącymi związków aromatycznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - hydroważnięciem benzyny do pirolizy, - ekstrakcją benzenu/toluenu/ ksylenu (BTX), - TDP, - HDA, - izomeryzacją ksylenu, - zespołem Pksylenu, - produkcją kumenu i 	ex. 20.14	

						- produkcją cykloheksanu.		
20.1 3	Sadza	1,954	tCO ₂ /Mg produktu	Tona sadzy piecowej (jednostka nadająca się do sprzedaży, > 96%)	Sadza piecowa. Ten wskaźnik nie uwzględnia produktów z sadzy gazowej i lampowej.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją sadzy piecowej oraz wykończeniem, pakowaniem i spalaniem gazu odpadowego.	20.13.21.3 0	Węgiel (sadze oraz pozostałe postacie węgla, gdzie indziej niesklasyfikowane)
20.1 4	Styren	0,527	tCO ₂ /Mg produktu	Tona styrenu (produktu nadającego się do sprzedaży)	Monomer styrenu (benzen winylu, numer CAS: 100-42-5).	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją: - styrenu oraz - produktu pośredniego w postaci etylobenzenu (łącznie z ilością wykorzystywaną jako surowiec do produkcji styrenu).	20.14.12.5 0	Styren
20.1 4	Tlenek etylenu/glikole etylenowe	0,512	tCO ₂ /Mg produktu	Tona ekwiwalentów tlenu etylenu określonych jako ilość tlenu etylenu (w masie), która jest zawarta	Wskaźnik dotyczący tlenu etylenu/glikolu etylenowego obejmuje	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją tlenu etylenu, sekcją oczyszczania tlenu	20.14.63.7 3	Oksiran (tlenek etylenu)

				<p>w jednej jednostce masy określonego glikolu</p>	<p>następujące produkty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - tlenek etylenu (o wysokiej czystości), - glikol monoetylenowy (standardowy gatunek + gatunek włóknotwórczy (o wysokiej czystości)), - glikol dietylenowy, - glikol trietylenowy. <p>Całkowita ilość produktów jest wyrażona w ekwiwalentach tlenku etylenu określonych jako ilość tlenku etylenu (w masie), która jest zawarta w jednej jednostce masy określonego glikolu</p>	<p>etylenu i glikolu w jednostkach produkcyjnych</p>		
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							20.14.23.10	Glikol etylenowy (etanodiol)
							20.14.63.33	2,2-Oksydietanol (glikol dietylenowy, digol)
24.43	Elektroliza cynku	4,000	MWh/Mg produktu	Tona cynku	Cynk pierwotny	Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z elektrolizą cynku, w tym urządzeniami pomocniczymi	24.43.12.30	Cynk niestopowy nieobrobiony plastycznie, z wyłączeniem w postaci pyłu, proszku i płatków
							24.43.12.50	Cynk stopowy nieobrobiony plastycznie, z wyłączeniem w postaci pyłu, proszku i płatków
20.15	Amoniak	1,619	tCO2/Mg produktu	Tona amoniaku, jako produkcja (netto) nadająca się do sprzedaży, o 100% zawartości amoniaku	Amoniak (NH3) wyrażony w tonach wytworzonej ilości	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją amoniaku i produktu pośredniego w postaci wodoru	20.15.10.75	Amoniak bezwodny

Dla produktów, w przypadku których stwierdzono zamienność energii elektrycznej i paliw, wskaźnik emisyjności wyrażony jest w tCO₂.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.), dalej: „dyrektywa 2003/87/WE”, państwa członkowskie powinny przyjąć środki finansowe (rekompensaty) dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w sektorach lub podsektorach narażonych na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji z powodu znacznych kosztów pośrednich emisji gazów cieplarnianych zawartych w cenie energii elektrycznej. Wprowadzane środki finansowe powinny być zgodne z treścią przepisu art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE oraz komunikatu Komisji Europejskiej w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych po 2012 r. (2012/C 158/04) (Dz. Urz. UE C 158 z 05.06.2012, str. 4, z późn. zm.), dalej: „Wytyczne”. Wprowadzane przez państwa członkowskie systemy rekompensat kosztów pośrednich emisji gazów cieplarnianych stanowią programy pomocy publicznej i podlegają ocenie w zakresie zgodności ze wspólnym rynkiem dokonywanej przez Komisję Europejską. Dotychczas pozytywne decyzje Komisji Europejskiej uzyskały systemy wprowadzone w Niemczech, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Finlandii, Grecji, Belgii, Holandii, Francji, Litwie, Słowacji i Luksemburgu.

Zawarte w ustawie szczegółowe rozwiązania w zakresie systemu rekompensat kosztów pośrednich emisji gazów cieplarnianych zostały opracowane w kształcie odpowiadającym treści art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE oraz Wytycznych.

Zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/87/WE znaczna część wytwórców energii elektrycznej objęta jest systemem handlu uprawnieniami do emisji. Pomimo że część uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (dalej: „uprawnienia” lub „uprawnienia do emisji”) otrzymują bezpłatnie zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE, to większość emisji ze źródeł konwencjonalnych wymaga zakupu uprawnień do emisji CO₂. Dodatkowo pula darmowych uprawnień zgodnie z założeniami reformy wprowadzanej przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji i inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz.

Urz. UE L z 19.03.2018, str. 3) będzie się stopniowo zmniejszała do 2027 r., kiedy to całość emisji w energetyce będzie wymagać zakupu uprawnień.

Konieczność zakupu przez wytwórców energii uprawnień do emisji powoduje wzrost kosztów zmiennych, co znajduje odzwierciedlenie w wyższej cenie energii elektrycznej na rynku hurtowym.

W polskich uwarunkowaniach wpływ cen uprawnień na cenę energii elektrycznej jest wyjątkowo silny. Po pierwsze, polski rynek jest praktycznie w całości izolowany od rynków krajów sąsiednich w związku z brakiem efektywnie działających połączeń transgranicznych i wynikającym stąd brakiem zewnętrznej presji konkurencyjnej na ceny energii. Porównując zmiany ceny energii na rynku hurtowym w Polsce i w krajach sąsiednich, widoczna jest wyraźna korelacja zmian cen np. w Niemczech i Czechach, podczas gdy ceny na rynku polskim kształtują się praktycznie niezależnie.

Po drugie, wysoki wpływ cen uprawnień na ceny hurtowe jest wynikiem struktury wytwarzania energii elektrycznej w Polsce. Zgodnie z raportem Agencji Rynku Energii za 2016 r. energia elektryczna w największym stopniu wytwarzana jest ze źródeł węglowych: odpowiednio 47,7% zapotrzebowania pokrywane jest ze źródeł zasilanych węglem kamiennym oraz 30,5% węglem brunatnym. Pozostałe nośniki stanowią 21,8% mixu energetycznego, w tym 13,7% pochodzi ze źródeł odnawialnych („OZE”). Taka struktura oznacza, że tzw. źródłami marginalnymi wyznaczającymi cenę na rynku energii są w obecnych warunkach kosztowych przede wszystkim źródła oparte na węglu kamiennym. Podany przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami wskaźnik emisji CO₂ dla energii elektrycznej wyprodukowanej w instalacjach spalania na 2018 r. wynosi 806 kg/MWh. Uwzględnia on wszystkie źródła, zarówno OZE o niskim poziomie emisyjności, jak i źródła węglowe cechujące się zwiększoną emisyjnością. Na tej podstawie dla źródeł opalanych węglem kamiennym przyjęto wskaźnik na poziomie ok. 1 tony CO₂ na 1 MWh wytworzonej energii. Przy odpowiednio wysokim poziomie cen uprawnień do emisji może okazać się, że ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym będą w Polsce wyznaczone przez źródła wykorzystujące węgiel brunatny. W tej sytuacji wartość wskaźnika emisyjności byłaby jeszcze wyższa, co oznaczałoby jeszcze mocniejszy wpływ cen uprawnień na ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym.

Z perspektywy krajowego przemysłu i jego konkurencyjności na arenie międzynarodowej powyższe oznaczać będzie znaczny wzrost kosztów pośrednich emisji gazów cieplarnianych, postępujący wprost proporcjonalnie do trendu wzrostu cen uprawnień do emisji.

Jak mechanizm ten działa w praktyce, była szansa przekonać się w trakcie 2018 r. Jeszcze w połowie 2017 r. ceny rocznych kontraktów terminowych na 2019 r. nie przekraczały 5 euro (EUR) za EUA (EU Emission Allowance). Cena uprawnień do emisji w tym okresie wynosiła ok. 4,75 EUR/EUA. Od czasu finalizacji prac nad reformą unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (EU ETS) cena uprawnień zaczęła gwałtownie rosnąć, osiągając w dniu 16 stycznia 2019 r. poziom 22,72 EUR/EUA (wzrost o 378,32%). Wyższym cenom uprawnień towarzyszył wzrost cen energii elektrycznej, która od początku 2017 r. wzrosła o ponad 78%, z 165 zł do 293,56 zł (notowania BASE2019 TGE z dni: 2 stycznia 2017 r. oraz 28 grudnia 2018 r.).

Już dziś ceny energii na rynku hurtowym w Polsce należą do jednych z wyższych w Europie i najwyższych w porównaniu do uprzemysłowionych krajów sąsiednich. Analizując ceny rocznych kontraktów na zakup energii elektrycznej w Polsce, Niemczech, Słowacji, Czechy oraz Rumunii w latach 2015–2018, ceny na polskim rynku znacząco odbiegają zarówno pod względem poziomu, jak i trendu, w jakim porusza się średnia cena energii elektrycznej u naszych bezpośrednich sąsiadów. Średnio w analizowanym okresie ceny w Polsce były wyższe o 20% w stosunku do Niemiec, 22% – Czech, 17% – Słowacji oraz 6% w stosunku do Rumunii. Różnica cen odzwierciedla specyfikę krajowej struktury podaży energii elektrycznej. Jak wspomniano wyżej, w Polsce wytwarzanie energii elektrycznej oparte jest przede wszystkim na węglu kamiennym (przez całą dobę). Tymczasem np. w Niemczech, pomimo wysokiego udziału źródeł węglowych w szczycie zapotrzebowania, dzięki rosnącemu udziałowi energii ze źródeł odnawialnych i energii atomowej coraz częściej zdarzają się okresy, gdy źródłami marginalnymi są źródła odnawialne. Ze względu na znacząco niższe koszty zmienne, rynkowa cena w takich okresach kształtuje się blisko zera lub wręcz przybiera wartości ujemne. Różnice te będą tylko pogłębiać się przy wzroście cen uprawnień do emisji.

Za wzrost cen uprawnień do emisji w ostatnim czasie odpowiedzialna jest reforma systemu ETS, w ramach której podjęto szereg działań mających trwale ograniczyć podaż uprawnień do emisji.

Pomimo tego, że działania te wejdą w życie dopiero od 2019 r., rynek zdążył już uwzględnić ich skutki, co znalazło odzwierciedlenie w cenach uprawnień.

Wysokie już obecnie i rosnące w przyszłości ceny energii będą miały bardzo negatywny wpływ na konkurencyjność krajowego przemysłu energochłonnego. W przypadku firm energochłonnych, koszty energii mogą stanowić nawet 40% kosztów przetworzenia i są kluczowym czynnikiem wpływającym na międzynarodową konkurencyjność przemysłu. Różnice te wynikają zarówno z różnic cen hurtowych energii, jak i kosztów regulacyjnych. Ze względu na istniejące ograniczenia systemowe, zdolności handlowe importu energii są praktycznie zerowe, co oznacza, że ceny hurtowe w Polsce znacząco odchylają się od cen w krajach sąsiednich.

Oprócz cen hurtowych energii relatywnie dużym obciążeniem pozostają także koszty regulacyjne, związane w szczególności z systemami wsparcia wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywności energetycznej. Dodatkowo na całkowity koszt energii elektrycznej dla odbiorców przemysłowych wpływają również koszty usług przesyłu i dystrybucji, stanowiące istotny komponent w całkowitej strukturze kosztów. W rezultacie całkowity koszt energii (uwzględniający ceny hurtowe i narzuty regulacyjne) odbiorców prowadzących działalność przemysłową w sektorach energochłonnych w Polsce jest o ponad 60% wyższy w porównaniu z odbiorcami w Niemczech. Dodatkowo od 1 października 2020 r. będzie pobierana opłata mocowa, która zgodnie z szacunkami, po zakończeniu aukcji głównych na lata dostaw 2021–2023, może ukształtować się na poziomie średnio ok. 40 zł/MWh (wartość oszacowana dla całkowitej ilości energii objętej opłatą mocową, bez uwzględnienia specyfiki poboru opłaty mocowej odrębnie dla gospodarstw domowych i pozostałych odbiorców).

Prawo Unii Europejskiej pozwala przeznaczyć część środków uzyskanych przez państwa członkowskie w związku ze sprzedażą uprawnień do emisji na rekompensaty dla przemysłu z sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Rekompensaty mają na celu ograniczenie wpływu przenoszenia kosztów uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zakupionych przez producentów energii na jej odbiorców.

Jak stanowi art. 10a ust. 15 dyrektywy 2003/87/WE, sektor lub podsektor uważany jest za narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji, jeżeli: suma dodatkowych kosztów bezpośrednich i pośrednich spowodowanych wprowadzeniem w życie tej dyrektywy

prowadziłyby do znacznego wzrostu kosztów produkcji obliczonych jako stosunek do wartości dodanej brutto, w wysokości co najmniej 5%; oraz intensywność handlu z krajami trzecimi określona jako stosunek między całkowitą wartością eksportu do krajów trzecich powiększona o wartość importu z krajów trzecich a całkowitą wielkością rynku UE (roczny obrót i całkowita wartość importu z krajów trzecich) wynosi powyżej 10%. Kalkulacje w tym przedmiocie zostały wykonane przez Komisję, czego rezultatem było wprowadzenie do Wytycznych listy sektorów i podsektorów spełniających te warunki.

Rekompensaty CO₂ mają charakter bezpośrednich dopłat pieniężnych, które mogą być wypłacane w roku, w którym zostały poniesione dodatkowe koszty związane z przenoszeniem ceny uprawnień do emisji na ceny energii elektrycznej lub w następnym roku. Za dopuszczalne, w świetle przeanalizowanych decyzji Komisji, należy uznać także przyznawanie rekompensat z mocą wsteczną, obejmującą dany okres przed wejściem w życie implementujących je aktów prawnych oraz *ex ante*, a zatem przed faktycznym poniesieniem kosztów, w oparciu o wartości prognozowane.

Projekt ustawy spełnia wymagania wynikające z Wytycznych z 2012 r. Wytyczne, zgodnie z którymi skonstruowany został system rekompensat, mają obowiązywać w ich aktualnym kształcie do 31 grudnia 2020 r. Komisja Europejska rozpoczęła już jednak prace nad nowymi wytycznymi, które będą obowiązywać od roku 2021. Po wydaniu przez Komisję Europejską nowych wytycznych ustawa zostanie odpowiednio nowelizowana, tak by funkcjonujący w Polsce system rekompensat kosztów pośrednich emisji gazów cieplarnianych mógł być uznany przez Komisję Europejską za program pomocy publicznej zgodny ze wspólnym rynkiem. W założeniu system rekompensat ma funkcjonować w Polsce dłużej niż do 31 grudnia 2020 r., z tym że po tej dacie zostanie on zmodyfikowany i ponownie notyfikowany Komisji Europejskiej.

Najważniejsze elementy systemu rekompensat z punktu widzenia oceny skutków to:

- Wysokość rekompensat uzależniona jest od następujących czynników:
 - a. poziomu dochodów z aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201, z późn.zm., dalej: „ustawa o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych”), w roku poprzedzającym rok, za który przyznawane są rekompensaty;

- b. liczby wniosków o wypłatę rekompensat dla instalacji kwalifikujących się do wsparcia;
 - c. poziomu intensywności pomocy w danym roku;
 - d. krajowego wskaźnika emisyjności CO₂;
 - e. średniorocznej ceny uprawnień do emisji, ustalonej na podstawie dziennych cen zamknięcia dla kontraktów z dostawą w grudniu roku, za który przyznawane są rekompensaty (n), obserwowana w roku poprzednim (n-1);
 - f. średniorocznej wielkości produkcji lub zużycia energii w latach 2005–2011 (lub w latach kolejnych, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ustawie) przypisanej do produkcji uprawnionych do rekompensat produktów;
 - g. wskaźnika efektywności zużycia energii elektrycznej lub wskaźnika zużycia rezerwowej energii elektrycznej;
 - h. ilości energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł nieuczestniczących w systemie ETS lub pochodzącej ze źródeł, w których spalana jest biomasa, wyprodukowanej na własne potrzeby oraz zakupionej na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej i zużytej w roku, za który przyznawane są rekompensaty;
- Podmioty uprawnione – podmioty spełniające następujące warunki:
- a. prowadzące instalacje w sektorze lub podsektorze energochłonnym wskazanym w załączniku nr 1 do ustawy – rekompensaty przyznawane są tylko w odniesieniu do produkcji uprawnionych produktów – z uwagi na charakterystykę działalności objętych systemem rekompensat (tj. działalności w zakresie produkcji przemysłowej) należy oceniać, że zdecydowaną większość podmiotów ubiegających się o przyznanie rekompensat będą stanowili przedsiębiorcy; ustawa jednak nie wyklucza ubiegania się o przyznanie rekompensat przez podmioty, których działalność w sektorze lub podsektorze energochłonnym nie ma charakteru działalności gospodarczej;
 - b. zużywające energię elektryczną pochodzącą ze źródeł innych, niż wyłącznie własne źródła wytwórcze nieuczestniczące w systemie ETS;

c. posiadające wdrożony:

- system zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ek zarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1) , lub
- system zarządzania środowiskowego potwierdzony przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 14001, lub
- system zarządzania energią potwierdzony przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 50001.

d. które złożyły wniosek o wypłatę rekompensat za poprzedni rok;

- Finansowanie: środki finansowe przeznaczone na wypłatę rekompensat za dany rok kalendarzowy stanowią nie więcej niż 25% przychodów ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji, o której mowa w art. 49 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w roku poprzedzającym rok, za który przyznawane są rekompensaty. W przypadku gdy wysokość rekompensat wynikająca ze złożonych i pozytywnie rozpatrzonych wniosków przewyższa pulę środków dostępnych w danym roku, wysokość rekompensat pomniejszana jest proporcjonalnie dla wszystkich instalacji;
- Instytucja wdrażająca – Prezes Urzędu Regulacji Energii (Prezes URE);
- Dysonent Państwowego Funduszu Celowego (PFC) – minister właściwy ds. gospodarki;
- Bank obsługujący PFC – Bank Gospodarstwa Krajowego (Bank).

Uzasadnienie szczegółowe

1. Przedmiot ustawy (art. 1 i art. 2)

W ocenie projektodawcy konieczne jest wprowadzenie kompleksowej regulacji w formie odrębnej ustawy z uwagi na złożony charakter wprowadzanego systemu rekompensat na pokrycie pośrednich kosztów uprawnień do emisji. Wsparcie w postaci rekompensat udzielane będzie dla podmiotów prowadzących działalność w sektorze lub podsektorze energochłonnym określonych w załączniku nr 1 do ustawy (zgodnym z załącznikiem do Wytycznych Komisji Europejskiej). Rekompensaty będą przyznawane w związku z przenoszeniem kosztów uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, ponoszonych przez wytwórców energii elektrycznej, na ceny energii elektrycznej dla odbiorców.

2. Definicje

a) Instalacja (art. 3 pkt 1)

W ocenie projektodawcy oparcie się na definicji instalacji zawartej w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm., dalej: „Prawo Ochrony Środowiska”) znacząco ułatwi stosowanie wprowadzanego programu pomocy publicznej, dzięki możliwości odwoływania się do istniejącej i przyjętej praktyki w zakresie określania granic instalacji.

b) Tytuł prawny (art. 3 pkt 2)

Pojęcie tytułu prawnego obejmuje prawo własności, użytkowanie wieczyste, trwałe zarząd, ograniczone prawo rzeczowe. Tytułem prawnym może być również prawo uzyskane na podstawie stosunku zobowiązaniowego, w wyniku którego przeniesione zostaje władanie rzeczą, takiego jak najem, dzierżawa, leasing czy użyczenie – zgodnie z uregulowaniami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, z późn. zm.).

c) Weryfikator (art. 3 pkt 3)

Wprowadzane pojęcie weryfikatora, którego zadaniem będzie przygotowanie opinii dotyczącej danych przedstawionych we wniosku o przyznanie rekompensat przez podmiot ubiegający się o nie, na podstawie których podejmowana będzie decyzja o zasadności i wysokości przyznanych rekompensat. Podmiot uprawniony do przeprowadzenia weryfikacji musi spełniać warunki wskazane w rozporządzeniu Komisji nr 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji

weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94). W praktyce będą to te same podmioty, które dokonują weryfikacji danych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (ETS).

d) Tryb postępowania w sprawach dotyczących rekompensat (art. 4)

Do postępowań w sprawie przyznania, odmowy przyznania, zwrotu rekompensat, zakazu ubiegania się o rekompensaty oraz nakładania kar pieniężnych na podstawie ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.).

Postępowania odwoławcze od rozstrzygnięć Prezesa URE podejmowanych na podstawie ustawy prowadzone są według modelu hybrydowego. Od decyzji i postanowień Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, odpowiednio podmiot może się odwołać lub złożyć zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (7 dni od dnia doręczenia postanowienia).

3. Rekompensaty na pokrycie pośrednich kosztów uprawnień do emisji

a) Podmioty uprawnione do rekompensat (art. 5)

Zgodnie z wprowadzonym art. 5 ustawy rekompensaty przysługują podmiotowi, który:

- a) posiada tytuł prawny do instalacji w celu jej eksploatacji oraz
- b) posiada wdrożony wskazany system zarządzania środowiskowego lub system zarządzania energią:
 - a. system zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1), lub
 - b. system zarządzania środowiskowego potwierdzony przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 14001, lub
 - c. system zarządzania energią potwierdzony przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 50001.

Przepis ten ma charakter przepisu prawa materialnego, z którego wynika uprawnienie do uzyskania rekompensat przez dany podmiot.

Z uwagi na konieczność zapewnienia, że rekompensaty nie będą przyznawane podmiotowi postawionemu w stan likwidacji lub wobec którego prowadzone jest postępowanie upadłościowe. Jednocześnie doprecyzowano, iż podmioty będące w upadłości z układem nie są wykluczone z możliwości ubiegania się o rekompensaty. Wynika to z faktu, iż celem postępowania restrukturyzacyjnego ma być uniknięcie ogłoszenia upadłości dłużnika przez umożliwienie mu restrukturyzacji w drodze zawarcia układu z wierzycielami, a w przypadku postępowania sanacyjnego – również przez przeprowadzenie działań sanacyjnych, przy zabezpieczeniu słusznych praw wierzycieli.

Ponadto, w ocenie projektodawcy, z możliwości uzyskania rekompensat powinny być wyłączone te podmioty, które zalegają z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa lub składek na ubezpieczenia społeczne, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych, podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego albo zawarł umowę o odroczeniu terminu płatności albo umowę o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

b) Wysokość rocznego budżetu przeznaczanego na wypłatę rekompensat (art. 6)

Zgodnie z wprowadzającym art. 6 ustawy, maksymalny roczny budżet na wypłatę rekompensat przewidziany został na poziomie 25% przychodów ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji w roku poprzedzającym rok, za który przyznawane są rekompensaty. Limit ten wyznaczany jest bez uwzględniania przychodów ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2a ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Ten maksymalny limit środków jest ponadto pomniejszany o wysokość należnych rekompensat za poprzednie lata, wypłacanych w danym roku kalendarzowym. Mechanizm ten ma zabezpieczyć budżet państwa przed nadmiernym obciążeniem.

Mechanizm proporcjonalnej redukcji wysokości rekompensat ma na celu zapewnienie, iż środki przeznaczane na wypłatę rekompensat nie będą przewyższać oznaczonej części dochodów z aukcji uprawnień do emisji. W przypadku gdy łączna wysokość rekompensat wynikająca z pozytywnie rozpatrzonych przez Prezesa URE wniosków o przyznanie

rekompensat przekroczy maksymalny limit środków przeznaczanych na ich przyznanie, decyzje o przyznaniu rekompensat będą uwzględniać jednakowe dla wszystkich instalacji, proporcjonalne obniżenie wysokości rekompensat tak, aby łączna wysokość przyznanych rekompensat równa była maksymalnemu limitowi ustawowemu.

Do 15 stycznia każdego roku minister właściwy do spraw gospodarki jako dysponent państwowego funduszu celowego, z którego przekazywane będą środki na wypłatę rekompensat, będzie przekazywać Prezesowi URE informację o budżecie na wypłatę rekompensat w danym roku.

Projektowany przepis zakłada, że do dnia 31 stycznia danego roku publikowana będzie terminowa cena uprawnień do emisji, przyjmowana do obliczenia rekompensat za poprzedni rok oraz maksymalny limit środków przeznaczonych na rekompensaty w danym roku. Terminowa cena uprawnień uwzględniana przy obliczaniu rekompensat za rok 2018 i rok 2019 zostanie określona w przepisach przejściowych.

c) Obliczanie wysokości rekompensat (art. 7)

Wprowadzany przepis w ust. 1–3 określa zasady obliczania wysokości rekompensat dla danej instalacji w sposób zgodny z metodologią zawartą w pkt 27 Wytycznych. Wysokość rekompensat obliczana jest w różny sposób, w zależności od rodzaju produktów wytwarzanych w instalacji. Określone zostały odrębne wzory dla obliczenia wysokości rekompensat dla instalacji wytwarzających produkty:

1. do których ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 ustawy, dla którego wartość wyrażona jest w MWh/tonę produktu;
2. do których ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 ustawy, dla którego wartość wyrażona jest w tonach CO₂/tonę produktu;
3. do których nie ma zastosowania żaden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 ustawy, natomiast stosowany jest wskaźnik efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej.

Używane we wzorach i zdefiniowane ust. 4–5 pojęcia produkcji referencyjnej oraz referencyjnego zużycia energii elektrycznej stanowią odzwierciedlenie odpowiednich

definicji zawartych w Wytycznych. Wartości te stanowią podstawę do obliczenia wysokości rekompensat dla danej instalacji.

Wartość produkcji referencyjnej uwzględniana jest przy obliczaniu wysokości rekompensat w odniesieniu do produkcji, dla której w załączniku nr 2 do ustawy określone zostały wskaźniki efektywności zużycia energii elektrycznej. W tym przypadku rekompensaty obliczane są w odniesieniu do wielkości produkcji wyrażonej w tonach. Wskazanie wartości produkcji referencyjnej jest też konieczne w przypadku wszystkich instalacji, z uwagi na konieczność weryfikacji zmniejszenia poziomu produkcji, o którym mowa w art. 9 ustawy.

Referencyjne zużycie energii elektrycznej stosowane jest w przypadku produkcji z sektorów lub podsektorów uprawnionych do rekompensat, dla której nie znajdują zastosowania wskaźniki efektywności zużycia energii elektrycznej. W tym przypadku wysokość rekompensat wyznaczana jest w odniesieniu do wyrażonego w megawatogodzinach zużycia energii elektrycznej przypisanego do produkcji w sektorach lub podsektorach uprawnionych do rekompensat.

Zgodnie z metodologią przyjętą w Wytycznych, okresem odniesienia dla podanych wartości jest, co do zasady, okres 2005–2011. W przypadku gdy instalacja prowadziła działalność krócej niż sześć lat, stosowna wysokość określana jest jako średnia wielkość rocznej produkcji lub zużycia energii elektrycznej, od dnia rozpoczęcia działalności do momentu, kiedy działalność ta będzie prowadzona przez cztery następujące po sobie lata kalendarzowe. Od tego momentu produkcja referencyjna lub referencyjne zużycie energii elektrycznej przyjmują wartość stałą na kolejne lata i określane są jako średnie wartości z ostatnich trzech lat wspomnianego okresu. W pozostałych przypadkach stosowna wartość jest określana jako średnia roczna wielkość produkcji od dnia rozpoczęcia działalności do ostatniego dnia roku poprzedzającego rok, za który są przyznawane rekompensaty.

Należy zauważyć, że w każdym z opisanych powyżej przypadków produkcja referencyjna lub referencyjne zużycie energii elektrycznej muszą zostać odpowiednio przypisane do danego produktu, wytwarzanego w ramach instalacji.

Wartości maksymalnej intensywności pomocy w danym roku, regionalnego wskaźnika emisyjności oraz wskaźnika efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej

przyjęte zostały zgodnie z wartościami wskazanymi w Wytycznych i pozostają wartościami niezmiennymi.

Określone w art. 7 ust. 6 ustawy pojęcie terminowej ceny uprawnień do emisji jest odzwierciedleniem postanowień Wytycznych. Cena ta stanowi jeden z elementów determinujących wysokość rekompensat przyznanych za dany rok. Terminowa cena uprawnień do emisji wyznaczana jest w oparciu o średnią arytmetyczną cen zamknięcia dla kontraktów giełdowych z dostawą w grudniu roku (tzn. dla kontraktów, w ramach których przeniesienie praw do uprawnień do emisji następuje w tym terminie), za który przyznawane są rekompensaty, obserwowane w roku poprzednim. Na przykład dla rekompensat przyznawanych za 2018 r. terminowa cena uprawnień do emisji wyznaczana będzie w oparciu o notowania giełdowe z okresu od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r., dla kontraktów z dostawą w grudniu 2018 r.

Regulacje zaproponowane w ust. 7 art. 7 ustawy wynikają wprost z konieczności dostosowania systemu rekompensat do Wytycznych, które w pkt 28 i 29 wskazują, że rekompensaty mogą być przyznawane wyłącznie na produkcję w sektorach lub podsektorach uprawnionych do uzyskania rekompensat. Zgodnie z Wytycznymi, jeśli instalacja wytwarza produkty, które kwalifikują się do objęcia pomocą, oraz produkty, które nie kwalifikują się do objęcia pomocą, maksymalną wypłacaną kwotę pomocy oblicza się jedynie dla produktów, które kwalifikują się do objęcia pomocą. Ponadto niezbędne jest uregulowanie zasad określania ilości energii elektrycznej zużywanej na wytwarzanie różnego rodzaju produktów, w przypadku gdy instalacja wytwarza produkty, do których ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej, produkty, do których ma zastosowanie wskaźnik efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej lub produkty spoza sektorów i podsektorów uprawnionych do uzyskania rekompensat.

Wprowadzane w art. 7 ust. 8 ustawy rozwiązanie jest niezbędne dla zapewnienia zgodności projektowanego systemu z pkt 11 Wytycznych, który stanowi, iż rekompensaty na pokrycie pośrednich kosztów uprawnień do emisji nie mogą być przyznawane w odniesieniu do energii elektrycznej, w cenie której nie jest przenoszony koszt uprawnień do emisji. Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie realizuje ten wymóg Wytycznych poprzez określenie, iż wysokość rekompensat pomniejszana proporcjonalnie o udział zużycia przez instalację energii elektrycznej wyprodukowanej

na własne potrzeby (autoprodukcja) oraz zakupionej na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z wytwórcą energii elektrycznej (np. umowy zawierane bezpośrednio z wytwórcami energii z odnawialnych źródeł), jeśli energia ta produkowana jest w jednostkach nieuczestniczących w systemie handlu uprawnieniami do emisji (niebędących instalacjami w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych) lub z wykorzystaniem biomasy w ramach instalacji uczestniczących w systemie ETS (której ilość określa się proporcjonalnie do udziału energii chemicznej biomasy w energii chemicznej całości paliwa zużywanego do wytwarzania energii elektrycznej). Podobne rozwiązanie zostało przyjęte m.in. w ramach systemu rekompensat kosztów pośrednich emisji wprowadzonego przez Wielką Brytanię, który uzyskał akceptację Komisji Europejskiej.

Zgodnie z regulacją zaproponowaną w art. 7 ust. 9 ustawy, wysokość rekompensat dla każdego podmiotu (niezależnie od metody obliczania rekompensat dla poszczególnych produktów zgodnie z ust. 1–3) pomniejszana jest o kwotę stanowiącą równowartość rekompensat obliczonych dla danego roku zgodnie ze wzorem zawartym w art. 7 ust. 3, przy przyjęciu referencyjnego zużycia energii elektrycznej w wysokości 1 GWh. Celem wprowadzanego rozwiązania jest wyłączenie z systemu rekompensat podmiotów, dla których udzielana pomoc byłaby nieproporcjonalnie niska w porównaniu do kosztów administracyjnych związanych z procesem oceny wniosków i przyznawaniem rekompensat. Rozwiązanie to w konsekwencji pozwoli na ograniczenie kosztów związanych z administrowaniem systemem rekompensat. W ocenie projektodawcy przedmiotowe rozwiązanie, polegające na odliczeniu od rekompensat przyznawanych każdemu z uprawnionych podmiotów określonej kwoty pomocy, nie stanowi warunku o charakterze dyskryminacyjnym. Jest też ono szeroko stosowane w innych systemach rekompensat kosztów pośrednich emisji gazów cieplarnianych, zaakceptowanych przez Komisję Europejską (m.in. Niemcy, Holandia, Belgia, Słowacja).

d) Znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych (art. 8)

Zawarty w proponowanym przepisie mechanizm zapewnia podmiotom władającym instalacjami, które znacząco zwiększyły swoje zdolności produkcyjne (w odniesieniu do zdolności wyjściowej), możliwość proporcjonalnego zwiększenia wartości produkcji referencyjnej lub referencyjnego zużycia energii elektrycznej. Mechanizm daje podstawę do zwiększenia wysokości kwoty wypłacanych rekompensat proporcjonalnie do

zwiększonej wartości produkcji referencyjnej w stosunku do okresu bazowego. Zgodnie z Wytycznymi bazowym okresem odniesienia służącym do wyliczania rekompensat są, co do zasady, lata 2005–2011. Ujęte w projekcie ustawy kryteria znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych zostały oparte na uregulowaniach zawartych w Wytycznych.

Projektowany przepis zakłada, że znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych instalacji określa się poprzez odniesienie do wyjściowej zdolności produkcyjnej, rozumianej jako średnia z dwóch największych miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych 6 miesięcy okresu odniesienia, dla którego wyznaczana jest produkcja referencyjna lub referencyjne zużycie energii elektrycznej. Jednocześnie znacznie zwiększona zdolność produkcyjna staje się wyjściową zdolnością produkcyjną na potrzeby kolejnych lat, za które przyznawane są rekompensaty. Rozwiązanie to zostało oparte o funkcjonujące w praktyce zwiększenie początkowej zdolności produkcyjnej na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji.

e) Obniżenie poziomu produkcji (art. 9)

Zaproponowany w art. 8 ustawy mechanizm dotyczy instalacji, które zmniejszyły poziom produkcji w ramach sektora lub podsektora, o których mowa w załączniku nr 1 w roku kalendarzowym, za który przyznawane są rekompensaty. Projektowany przepis zakłada, że należna wysokość rekompensat zostanie dostosowana do faktycznej produkcji danej instalacji. Ujęte w projekcie ustawy progi proporcjonalnego obniżania wysokości rekompensat zostały oparte na uregulowaniach zawartych w Wytycznych.

f) Wniosek o wypłatę rekompensat (art. 10)

Zgodnie z wprowadzającym art. 10 ust. 1 i 2 ustawy, rekompensaty przyznawane są w drodze decyzji Prezesa URE (ust. 1). Wypłata rekompensat następuje na wniosek podmiotu uprawnionego do ich uzyskania, za poprzedni rok kalendarzowy. Wniosek ten składany jest do 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym, za który mają zostać przyznane rekompensaty (ust. 2) do Prezesa URE, który jest organem właściwym do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w przedmiocie przyznania rekompensat. Termin zawarty w powyższym przepisie ma charakter procesowy.

Wskazany w ust. 3 art. 10 ustawy zakres danych, które powinien zawierać wniosek, jest niezbędny dla procesu identyfikowania instalacji, obliczenia wysokości rekompensat zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 ust. 1–9 ustawy oraz ich wypłaty zgodnie z przepisami ustawy.

Podmiot uprawniony ma również możliwość wskazania we wniosku informacji, o której mowa w art. 10 ust. 4 ustawy, w sytuacji gdy występuje o wypłatę rekompensat w zwiększonej wysokości w związku z wystąpieniem znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych, o którym mowa w art. 8 ustawy. Przepis ten kreuje dodatkowe uprawnienie wnioskodawcy, lecz złożenie wniosku o wypłatę rekompensat w zwiększonej wysokości nie jest obligatoryjne.

Zgodnie z art. 10 ust. 5 oraz ust. 7 do wniosku dołącza się niezbędne dokumenty i oświadczenia, w tym opinię weryfikatora dotyczącą poprawności, wiarygodności oraz dokładności danych zawartych we wniosku. W art. 10 ust. 5 pkt 4 lit. b wprowadzono oświadczenie wnioskodawcy, że nie uzyskał innej pomocy publicznej, pomocy de minimis lub innego rodzaju finansowania pochodzącego z budżetu Unii Europejskiej, przyznanych na pokrycie tych samych kosztów kwalifikowanych, co objęte wnioskiem.

Zmiana ta polega na wprowadzeniu oświadczenia pozwalającego ocenić, czy można udzielić pomocy i prawidłowo obliczyć jej wartość. W szczególności pozwala on ocenić m.in. czy wnioskodawca uzyskał pomoc na te same koszty kwalifikowane. W przypadku gdy wniosek obejmuje również informacje dotyczące znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych, ta opinia weryfikatora, zgodnie z ust. 6, musi potwierdzać również spełnienie kryteriów, o których mowa w art. 8 ustawy. Dodatkowo dołączane jest oświadczenie o niezgłoszeniu wobec niego wniosku o upadłości, nieznajdowania się w stanie likwidacji, braku zaleganiu podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne.

Z uwagi na konieczność zapewnienia pełnej przejrzystości systemu rekompensat, w ust. 8 wprowadzony został system podwójnej weryfikacji danych zawartych we wniosku o przyznanie rekompensat – w pierwszej kolejności przez weryfikatora, a w drugiej przez Prezesa URE.

Zgodnie z ust. 9 art. 10 ustawy, w przypadku gdy złożono niepełny wniosek lub załączniki, wniosek nie zawiera wymaganych danych lub wniosek w wersji elektronicznej zawiera inne dane niż wniosek w formie pisemnej, Prezes URE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia danych lub usunięcia rozbieżności w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Brak przekazania przez wnioskodawcę stosownych uzupełnień czy usunięcia rozbieżności skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 10 ust. 10 określa zakres upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia, obejmującego wzór wniosku o przyznanie rekompensat oraz wymagania dotyczące danych i dokumentacji, na podstawie których Prezes URE podejmie decyzję o wartości przyznanych rekompensat. Dodatkowo rozporządzenie określi sposób sporządzania opinii przez weryfikatora.

g) Decyzja o przyznaniu rekompensat (art. 11)

Prezes URE uprawniony jest do wydania decyzji, na mocy której na rzecz wnioskodawcy zostają przyznane rekompensaty. Decyzję o przyznaniu rekompensat wraz z określeniem wysokości rekompensat podlegających wypłacie lub decyzję o odmowie przyznania rekompensat Prezes URE podejmuje do 30 września roku następującego po roku kalendarzowym, za który mają zostać przyznane rekompensaty. Zgodnie z ust. 3 Prezes URE jest podmiotem udzielającym pomocy publicznej.

Zgodnie z treścią ust. 4–6 art. 11 ustawy, rekompensaty wypłacane są jednorazowo przez Bank z Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji, zwanego dalej „Funduszem”, w terminie 30 dni od dnia otrzymania od Prezesa URE wykazu zawierającego listę podmiotów z wysokością przyznanych dla każdego z nich rekompensat oraz numerami rachunków bankowych, na które mają zostać dokonane wypłaty rekompensat. Prezes URE przekazuje wykaz również do ministra właściwego do spraw gospodarki.

Określony w art. 11 ust. 7 ustawy wymóg publikacji informacji o łącznej wysokości przyznanych rekompensat za poprzedni rok kalendarzowy, w podziale na poszczególne sektory i podsektory energochłonne określone w załączniku nr 1 do ustawy, wynika z treści art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE.

h) Obowiązek utrzymania działalności (art. 12)

W art. 12 ust. 1 ustawy wprowadza się obowiązek kontynuowania prowadzenia działalności w instalacji przez okres dwóch lat następujących po roku kalendarzowym, w którym dla instalacji tej przyznano rekompensaty. Zgodnie z Wytycznymi, celem wprowadzenia rekompensat jest przeciwdziałanie zjawisku ucieczki emisji. Dotyczy to sytuacji, w której przedsiębiorstwa przeniosą swoją produkcję poza Unię, ponieważ nie będą mogły przenieść wzrostu kosztów wynikającego z EU ETS na swoich klientów, nie tracąc przy tym znaczącego udziału w rynku. Z uwagi na tak zdefiniowany cel, zgodnie z ust. 2 podmioty, które przeniosą swoją produkcję do innego państwa w ramach

Europejskiego Obszaru Gospodarczego, nie powodują ucieczki emisji. W rezultacie nie powinny być zobowiązane do zwrotu rekompensat pomimo zakończenia działalności w instalacji na terenie Rzeczypospolitej.

i) Zwrot rekompensat (art. 13–17)

W przypadkach określonych w art. 13 ustawy kwota bezpodstawnie pobranych rekompensat lub część rekompensat przekraczająca maksymalną kwotę lub kwota rekompensat pobrana przez podmiot, który nie spełnił warunku określonego w art. 12 ust. 1 ustawy (z uwzględnieniem okoliczności, o których mowa w art. 12 ust. 2), podlega zwrotowi wraz z odsetkami, jeżeli okoliczności te zostaną stwierdzone, w drodze decyzji Prezesa URE (art. 14 i art. 15).

Egzekwowanie kwoty podlegającej zwrotowi zostanie poddane przepisom ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Egzekucję przeprowadzają właściwe organy administracji skarbowej (art. 16).

W art. 17 wskazany został termin przedawnienia dla wszczęcia postępowania w sprawie zwrotu rekompensat.

j) Zakaz ubiegania się o rekompensaty (art. 18)

W art. 18 ust. 1 ustawy przewidziana została dodatkowa sankcja wobec podmiotu, który podał we wniosku o przyznanie rekompensat nieprawdziwe informacje i w konsekwencji uzyskał rekompensaty w wysokości wyższej niż należna. Prezes URE wydaje decyzję, zgodnie z którą podmiot nie będzie mógł ubiegać się o przyznanie rekompensat przez okres 3 lat od zakończenia roku kalendarzowego, w którym decyzja o zakazie stała się prawomocna. Intencją ustawodawcy jest sankcjonowanie zachowań podmiotów, polegające na wprowadzeniu w błąd organu, a z drugiej strony (zgodnie z ust. 2) wyposażyć organu w możliwość odstąpienia od sankcji w przypadku, gdy podmiot poinformował o fakcie i dokonał zwrotu nadmiarowo uzyskanych rekompensat przed powzięciem o tym wiedzy przez organ.

k) Kontrola dokumentacji (art. 19)

Art. 19 ustawy stanowi podstawę prawną dla Prezesa URE żądania wglądu do ksiąg rachunkowych oraz żądania przedstawienia innych dokumentów lub informacji niezbędnych do weryfikacji danych przedstawiony we wniosku o przyznanie rekompensat, także od podmiotów innych niż wnioskodawca (np. weryfikator), które

mogą być w posiadaniu przedmiotowych informacji. Uprawnienie to powinno zapewnić Prezesowi URE możliwość weryfikacji informacji zawartych w składanych wnioskach, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz innych informacji prawnie chronionych. Uprawnienie i kompetencja Prezesa URE określona w art. 19 projektowanej ustawy będzie miała zastosowanie także do postępowań następujących po wydaniu decyzji o przyznaniu rekompensaty, np. w postępowaniach dotyczących zwrotu rekompensat oraz w sprawach decyzji o zakazie ubiegania się o przyznanie rekompensat.

l) Monitoring programu pomocowego (art. 20)

Określony we wprowadzanym przepisie obowiązek składania przez państwa członkowskie sprawozdań rocznych dotyczących środków pomocy publicznej w formie rekompensat na pokrycie pośrednich kosztów emisji wdraża postanowienia rozdziału 5.1 Wytycznych. Zakres informacji zawartych w sprawozdaniach rocznych sporządzanych przez Prezesa URE jest tożsamy z wymaganiami określonymi w Wytycznych.

Określone w przepisie terminy na przygotowanie i przyjęcie sprawozdania są zgodne z terminami określonymi rozporządzeniu Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.).

Dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie przyznania, zwrotu rekompensat lub zakazu ubiegania się o przyznanie rekompensat Prezes URE przechowuje przez 10 lat od dnia wypłaty rekompensat pieniężnych beneficjentowi na wypadek konieczności przedstawienia ich Komisji Europejskiej.

m) Fundusz Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji (art. 21)

Przepis art. 21 ustawy przewiduje utworzenie Funduszu, który będzie działał na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Zgodnie z projektowaną ustawą Fundusz będzie państwowym funduszem celowym, którego dysponentem będzie minister właściwy do spraw gospodarki. Bank będzie prowadzić obsługę bankową Funduszu.

n) Przychody Funduszu (art. 22)

W art. 22 projektowanej ustawy określa się źródła przychodów Funduszu. Podstawowym źródłem finansowania rekompensat wypłacanych z Funduszu będą dochody ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji. Ponadto Fundusz może być zasilany również

odsetkami od wolnych środków finansowych przekazanych w zarządzanie ministrowi właściwemu do spraw finansów. Zgodnie z projektowaną ustawą, do Funduszu trafiać będą również środki pochodzące ze zwrotu rekompensat na podstawie decyzji, o której mowa w art. 15, i pozostałe przychody.

o) Przeznaczenie środków Funduszu (art. 23)

W przedmiotowym przepisie enumeratywnie wymienia się cele, na które mogą być przeznaczane środki Funduszu. Podstawowymi celami, na które środki te będą przekazywane, jest wypłata rekompensat z tytułu pośrednich kosztów emisji. Ze środków Funduszu wypłacane będzie również wynagrodzenie przysługujące Bankowi z tytułu innych czynności niż zwykle prowadzenie rachunku bankowego, które są związane z obsługą Funduszu.

p) Roczny plan finansowy Funduszu (art. 24)

Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw gospodarki. Dysponent Funduszu będzie odpowiedzialny za sporządzenie rocznego planu finansowego Funduszu, z uwzględnieniem trybu i terminów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 138 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.) oraz załączany do ustawy budżetowej. Projekt planu podlegać będzie uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

q) Zadania Banku Gospodarstwa Krajowego (art. 25)

Na zasadzie fakultatywności dysponent Funduszu będzie również mógł zlecić Bankowi realizację innych zadań, to jest obsługi księgowej Funduszu, świadczenia na rzecz Funduszu usług konsultacyjno-doradczych w sprawach finansowych. W ocenie projektodawcy doświadczenie Banku w obsłudze podobnych funduszy celowych pozwoli Bankowi sprawnie i skutecznie obsługiwać Fundusz.

r) kary pieniężne (art. 26)

W art. 26 ustawy określono zasady nakładania przez Prezesa URE kar pieniężnych na podmiot, który we wniosku o przyznanie rekompensaty podał nieprawdziwe informacje i w konsekwencji uzyskał rekompensaty, nie spełniając warunków przewidzianych przepisami ustawy lub przekraczające należną kwotę. Karze pieniężnej podlega także podmiot, który odmówił udzielenia Prezesowi URE informacji lub przedłożenia dokumentów niezbędnych do weryfikacji danych przedstawionych we wniosku w

oparciu o przepis art. 19 ustawy. Zgodnie z brzmieniem art. 26 ust. 1 pkt 1 wnioskodawca może zostać ukarany w przypadku podania nieprawdziwych danych lub za nieprzekazanie żądanych informacji jedynie w toku postępowania toczącego się już po przyznaniu rekompensat. W przypadku gdy wnioskodawca dopiero ubiega się o rekompensaty, nie będzie możliwe ukaranie go karą pieniężną, ponieważ nie uzyskał on jeszcze rekompensat. W tym zakresie nieprzekazanie wymaganych informacji Prezesowi URE może skutkować decyzją o odmowie ich udzielenia, natomiast podanie fałszywych danych skutkować będzie nieprzyznaniem rekompensat, wydaniem decyzji o zakazie ubiegania się o rekompensaty, a nawet odpowiedzialnością karną.

s) Przepisy zmieniające (art. 27 i art. 28)

W art. 27 ustawy przewidziana została regulacja, zgodnie z którą, począwszy od 1 stycznia 2020 r. 25% dochodów z aukcji uprawnień do emisji będzie przekazywane następczo do Funduszu Rekompensat, z wyłączeniem dochodów ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, które w całości będą przekazywane zgodnie z normą zawartą w art. 49 ust. 2a tejże ustawy.

W art. 28 w przepisach zmieniających ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw wprowadzono następujące zmiany:

- a) określono termin 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych na złożenie oświadczeń o zrzeczeniu się uprawnień wynikających z ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r.,
- b) wprowadzono zwolnienie z obowiązku realizacji art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. za I półrocze 2019 r. w stosunku do przedsiębiorstwa energochłonnego, które złożyło oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnienia wynikającego z ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r., a dotychczas w stosunku do którego przedsiębiorstwo energetyczne nie zastosowało przepisu art. 5 ww. ustawy, czyli nie zostały zmienione umowy na cenę „niższą”, a w przypadku dostosowania cen i stawek za energię elektryczną – zobowiązanie odbiorcy końcowego do zwrotu pomocy,
- c) sprecyzowano, w jaki sposób oblicza się kwotę zwrotu pomocy uzyskanej przez przedsiębiorcę energochłonnego, poprzez wskazanie, że jest to iloczyn wolumenu energii elektrycznej zużytej w I półroczu 2019 r. oraz różnicy między cenami i

stawkami opłat za energię elektryczną, zastosowanych wobec tego odbiorcy, a cenami i stawkami opłat za energię elektryczną, które byłyby wobec niego zastosowane przez przedsiębiorstwo energetyczne,

- d) uregulowano kwestię odbiorców końcowych, którzy kupują bezpośrednio energię elektryczną na giełdzie energii w taki sposób, aby zarządca rozliczeń cen (Zarządca Rozliczeń S.A.) po złożeniu przez przedsiębiorcę energochłonnego oświadczenia o zrzeczeniu się uprawnień wynikających z ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. nie musiał wypłacać kwoty różnicy ceny, a następnie dochodzić jej zwrotu.

Powyższe regulacje uwzględniają brzmienie uchwalonej w dniu 13 czerwca 2019 r. ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę o efektywności energetycznej oraz ustawę o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Ustawa ta wyłącza spod obowiązku zmiany cen przez przedsiębiorstwa obrotu w II półroczu 2019 r. przedsiębiorstwa energochłonne. Ze względu na fakt, że duża część umów przedsiębiorstw energochłonnych nie została dotychczas dostosowana do art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r., oraz na fakt, że do tej pory nie dokonano wypłaty z Funduszu Wypłaty Różnicy Cen żadnemu odbiorcy końcowemu zakupującemu energię bezpośrednio na giełdzie, wydaje się konieczna zmiana mająca na celu uproszczenie systemu wypłat realizowanych przez zarządcę rozliczeń cen oraz procedurę zmian umów pomiędzy przedsiębiorstwami obrotu i przedsiębiorstwami energochłonnymi. Zaproponowane zmiany pozwolą uniknąć sytuacji, w której będą wypłacane przedsiębiorstwom energochłonnym kwoty z Funduszu Wypłaty Różnicy Cen lub będą zmieniane umowy tym przedsiębiorstwom za I półrocze 2019 r., a następnie środki wynikające ze zmienionych umów albo wypłaconych kwot będą musiały być zwracane do przedsiębiorstw obrotu albo funduszu przez te przedsiębiorstwa energochłonne. Biorąc pod uwagę regulację art. 31, o przyznaniu rekompensat będzie się mógł ubiegać wyłącznie podmiot, który nie skorzystał z mechanizmów przewidzianych w ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r.

Przewidziane regulacje zakładają, że w sytuacji gdy podmiot zdecyduje się na skorzystanie z rekompensat na pokrycie pośrednich kosztów na podstawie niniejszej ustawy, a skorzystał on już z mechanizmów przewidzianych w ustawie z dnia 28 grudnia

2018 r., będzie on zobowiązany do zwrotu kwot uzyskanych na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r.

t) Przepis przejściowy (art. 30)

Zgodnie z proponowanym przepisem przejściowym rekompensaty na pokrycie pośrednich kosztów emisji zostaną przyznane po raz pierwszy za rok 2019. W ust. 2 określony został maksymalny limit wypłaty rekompensat za lata 2019 i 2020.

u) Warunek dotyczący rezygnacji z mechanizmu przewidzianego w art. 6–7 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (art. 31)

Celem regulacji wprowadzanej w art. 31 jest przyznawanie rekompensat wyłącznie tym odbiorcom końcowym, którzy nie skorzystali z mechanizmów przewidzianych w ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r., tj.:

- a) w przypadku odbiorcy końcowego nabywającego energię elektryczną od spółki obrotu – nie uzyskał (lub zwrócił równowartość) „zamrożenia” ceny energii elektrycznej na podstawie ustawy oraz
- b) w przypadku odbiorcy końcowego, który dodatkowo (lub wyłącznie) nabywał energię elektryczną na własny użytek za pośrednictwem – nie otrzymał (lub zwrócił) kwotę różnicy ceny.

Mechanizm ten ma za zadanie przeciwdziałać przyznawaniu nadmiernego wsparcia w odniesieniu do tej samej kategorii kosztów.

v) Klauzula *standstill* (art. 32)

Zgodnie z proponowanym przepisem przejściowym przyznanie rekompensat, mogących stanowić pomoc publiczną, następuje nie wcześniej niż po dniu wydania decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej w zakresie przyznania rekompensat na pokrycie pośrednich kosztów emisji z rynkiem wewnętrznym albo decyzji stwierdzającej, że środek ten nie stanowi pomocy publicznej. Konsekwencją powyższego rozwiązania jest zawieszenie procedury wydawania decyzji o przyznaniu rekompensat.

Zgodnie z ust. 3 w przypadku wydania decyzji Komisji Europejskiej o braku zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie z rynkiem wewnętrznym środki

zgromadzone w Funduszu podlegają zwrotowi do budżetu państwa, z wyjątkiem środków przeznaczonych na wypłatę wynagrodzenia Banku.

w) Limit wydatków przeznaczonych na wypłatę rekompensat oraz na zadania realizowane przez instytucje zaangażowane we wdrożenie systemu rekompensat (art. 33–36)

W art. 33 wskazany został maksymalny limit wydatków przeznaczony na wypłatę rekompensat z Funduszu, który jest równy zakładanemu maksymalnemu limitowi środków, o którym mowa w art. 5 ust. 1 (z zastrzeżeniem przepisów przejściowych). Należy jednoznacznie wskazać, że system rekompensat został przygotowany zgodnie z Wytycznymi, które w obecnym brzmieniu będą obowiązywać do końca 2020 r. Po wydaniu przez Komisję Europejską nowych wytycznych ustawa będzie musiała zostać odpowiednio znowelizowana, co oznacza, że zmiany mogą ulec wskaźniki brane pod uwagę do kalkulacji wysokości rekompensat, a co za tym idzie zmieni się również wysokość budżetu. Z tego względu limity wydatków przeznaczone na wypłatę rekompensat za 2021 r. i lata następne wskazane zostały na bazie wartości szacowanych i będą podlegać aktualizacji po opublikowaniu tekstu nowych wytycznych.

W związku z koniecznością przeprowadzenia corocznego naboru wniosków o przyznanie rekompensat, ich oceną oraz przygotowaniem decyzji zaplanowano stworzenie 11 etatów w Urzędzie Regulacji Energetyki. Założono, iż corocznie analizie podlegać będzie około 300 wniosków o przyznanie rekompensat, wymagających weryfikacji w zakresie danych, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 3 ustawy. Dodatkowo na Prezesa URE nałożono obowiązki sprawozdawcze wynikające z ustawy oraz zadania związane z prowadzeniem postępowań w przypadku konieczności zwrotu rekompensat. Z uwagi na szeroki zakres zadań Prezesa URE, limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań związanych z wypłatą rekompensat został uwzględniony już w 2019 r., pomimo iż pierwsze wnioski o wypłatę rekompensat będą składane w 2020 r. Przyznany budżet ma zapewnić, że Prezes URE będzie dysponował środkami na stworzenie niezbędnych stanowisk oraz przeszkolenie pracowników w zakresie nowego systemu wsparcia. Zawarty w ustawie limit wydatków dotyczy również zadań ministra właściwego ds. gospodarki będącego dysponentem Funduszu oraz Banku Gospodarstwa Krajowego.

Szczegóły dotyczące oszacowania limitu wydatków zawarte zostały w dokumencie Oceny Skutków Regulacji.

x) Pierwszy plan finansowy (art. 37)

Z uwagi na wejście w życie ustawy w tym samym roku, w którym wypłacane będą pierwszy raz rekompensaty, plan finansowy funduszu na rok 2020 zostanie sporządzony w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

y) Wejście w życie (art. 38)

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

4. Załączniki

a) Wykaz sektorów oraz podsektorów energochłonnych (załącznik nr 1)

Załącznik określa sektory oraz podsektory energochłonne, w ramach których działają instalacje, dla których można ubiegać się o przyznanie rekompensat. Przedmiotowy załącznik stanowi odzwierciedlenie treści Załącznika II do Wytycznych.

b) Wskaźniki efektywności zużycia energii elektrycznej w odniesieniu do produktów z sektorów lub podsektorów energochłonnych (załącznik nr 2)

Załącznik określa wartość wskaźników stanowiących podstawę do obliczenia wysokości rekompensat zgodnie z art. 6 ust. 1–2 ustawy. Przedmiotowy załącznik stanowi odzwierciedlenie treści Załącznika III do Wytycznych.

Projekt ustawy, zgodnie z ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362), zostanie notyfikowany Komisji Europejskiej. Projekt nie wymaga przedstawienia projektu innym organom i instytucjom Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), nie podlega notyfikacji przepisów technicznych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie ma bezpośredniego wpływu na sektor małych i średnich przedsiębiorstw.

<p>Nazwa projektu Ustawa o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marcin Ociepa, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Boniewicz, Agnieszka.boniewicz@mpit.gov.pl, Departament Innowacji, Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii</p>	<p>Data sporządzenia 17-06-2019</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac UD458</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (tzw. dyrektywa EU ETS) znaczna część wytwórców energii elektrycznej objęta jest systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Pomimo że część uprawnień otrzymują bezpłatnie (zgodnie z art. 10a dyrektywy EU ETS), to większość emisji ze źródeł konwencjonalnych wymaga zakupu uprawnień do emisji CO₂. Dodatkowo pula darmowych uprawnień zgodnie z założeniami nowelizacji dyrektywy EU ETS z dnia 14 marca 2018 r. będzie się stopniowo kurczyć do roku 2027, kiedy to całość emisji w energetyce będzie wymagać zakupu uprawnień.

Poniesione przez wytwórców energii koszty uprawnień do emisji podwyższają koszty zmienne i znajdują odzwierciedlenie w wyższej cenie energii elektrycznej na rynku hurtowym.

W polskich uwarunkowaniach, wpływ cen uprawnień na cenę energii elektrycznej jest wyjątkowo wysoki. Po pierwsze, polski rynek jest praktycznie w całości izolowany od rynków krajów sąsiednich w związku z brakiem efektywnie działających połączeń transgranicznych i wynikającym stąd brakiem zewnętrznej presji konkurencyjnej na ceny energii. Porównując zmiany ceny energii na rynku hurtowym w Polsce i w krajach sąsiednich, widoczna jest wyraźna korelacja zmian cen np. w Niemczech i Czechach, podczas gdy ceny na rynku polskim kształtują się praktycznie niezależnie.

Po drugie, wysoki wpływ cen uprawnień na ceny hurtowe jest wynikiem struktury wytwarzania energii elektrycznej w Polsce. Zgodnie z raportem Agencji Rynku Energii za 2016 r. energia elektryczna w największym stopniu wytwarzana jest ze źródeł węglowych: odpowiednio 47,7% zapotrzebowania pokrywane jest ze źródeł zasilanych węglem kamiennym oraz 30,5% węglem brunatnym. Pozostałe nośniki stanowią 21,8% mixu energetycznego, w tym 13,7% pochodzi z OZE. Taka struktura oznacza, że tzw. źródłami marginalnymi wyznaczającymi cenę na rynku energii są w obecnych warunkach kosztowych przede wszystkim źródła na węgiel kamienny. Podany przez KOBiZE wskaźnik emisji CO₂ dla energii elektrycznej wyprodukowanej w instalacjach spalania na 2018 r. wynosi 806 kg/MWh. Uwzględnia on wszystkie źródła, zarówno OZE o niskim poziomie emisyjności, jak i źródła węglowe cechujące się zwiększoną emisyjnością. Na tej podstawie dla źródeł opalanych węglem kamiennym przyjęto wskaźnik na poziomie ok. 1 tony CO₂ na 1 MWh wytworzonej energii. Przy odpowiednio wysokim poziomie cen uprawnień do emisji może okazać się, że ceny na rynku hurtowym będą w Polsce wyznaczone przez źródła wykorzystujące węgiel brunatny. W tej sytuacji wartość wskaźnika emisyjności byłaby jeszcze wyższa, co oznaczałoby jeszcze mocniejszy wpływ cen uprawnień na ceny na rynku hurtowym.

Z perspektywy krajowego przemysłu i jego konkurencyjności na arenie międzynarodowej, powyższe oznaczać będzie znaczny wzrost kosztów pośrednich emisji, postępujący wprost proporcjonalnie do trendu wzrostu cen uprawnień do emisji. Zgodnie z założeniami Komisji Europejskiej, docelowa cena uprawnień do emisji CO₂ według szacunków KOBiZE oscylować powinna w okolicach 30 EUR/EUA (za uprawnienie do emisji) w fazie IV EU ETS (2021–2030). Jeszcze w połowie 2017 r. ceny rocznych kontraktów terminowych na 2019 r. nie przekraczały 5 EUR/EUA. Jednocześnie cena uprawnień do emisji w tym okresie wynosiła ok. 4,75 EUR/EUA. Od czasu finalizacji prac nad reformą ETS cena uprawnień zaczęła gwałtownie rosnąć, osiągając w dniu 18.07.2018 r. poziom 16,17 EUR/EUA, (wzrost o 240%). Wzrostowi cen uprawnień towarzyszył wzrost cen energii elektrycznej, która od początku 2017 r. wzrosła o ponad 30%, z 168,38 zł do 225,95 zł (notowania BASE2019 TGE z dni: 1.01.2017 r. oraz 26.07.2018 r.).

Ceny energii na rynku hurtowym w Polsce należą do jednych z wyższych w Europie i najwyższych w porównaniu do uprzemysłowionych krajów sąsiednich. Analizując ceny rocznych kontraktów na zakup energii elektrycznej w Polsce, Niemczech, Słowacji, Czechach oraz Rumunii w latach 2015–2018, ceny na polskim rynku znacząco odbiegają zarówno pod względem poziomu, jak i trendu, w jakim porusza się średnia cena energii elektrycznej u naszych bezpośrednich sąsiadów. Średnio w analizowanym okresie ceny w Polsce były wyższe o 20% w stosunku do Niemiec, 23% – Czech, 18% – Słowacji oraz 5% w stosunku do Rumunii. Różnica cen odzwierciedla specyfikę krajowej struktury podaży energii elektrycznej. Jak wspomniano wyżej, w Polsce wytwarzanie energii elektrycznej oparte jest przede wszystkim na węglu kamiennym (przez całą dobę). Tymczasem np. w Niemczech, pomimo wysokiego udziału źródeł

węglowych w szczycie zapotrzebowania, dzięki rosnącemu udziałowi energii odnawialnej coraz częściej zdarzają się okresy, gdy źródłami marginalnymi są źródła wykorzystujące węgiel brunatny lub nawet źródła odnawialne. Ze względu na znacząco niższe koszty zmienne rynkowa cena w takich okresach kształtuje się blisko zera lub wręcz przybiera wartości ujemne. Różnice te będą tylko pogłębiać się przy wzroście cen uprawnień do emisji. Za wzrost cen uprawnień do emisji w ostatnim czasie odpowiedzialna jest reforma systemu ETS, której ramy zostały opracowane z myślą o ograniczeniu podaży uprawnień, w celu zwiększenia opłacalności inwestycji w alternatywne wobec węgla źródła energii.

Analizę wpływu ceny uprawnień na ceny energii na rynku hurtowym przedstawiono w scenariuszu opartym o eksperckie założenia:

1. Wzrost cen uprawnień ze średnio 12 EUR/EUA w 2018 r. do średnio 19 EUR/EUA w 2020 r. – na podstawie danych dostępnych w pierwszej połowie 2018 r.
2. Liniowy wzrost cen uprawnień 5% rocznie w latach 2020–2030 do docelowego poziomu 30 EUR/EUA.
3. Pomimo zmiany struktury wytwarzania energii elektrycznej, źródłami marginalnymi pozostaną źródła wykorzystujące węgiel kamienny o emisyjności 1tCO₂/MWh wytworzonej energii.
4. Pozostałe elementy wpływające na koszty zmienne (w tym ceny paliw) wytwórców energii pozostaną bez zmian.
5. Średni kurs euro za 6 miesięcy na podstawie danych opublikowanych przez NBP na dzień 7 sierpnia 2018 r. wynosi 4,22 zł.

Należy wskazać, że historyczna sprawdzalność cen uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w ostatnich dwóch latach okazała się bardzo niska. Ponadto w następstwie skokowego wzrostu zmienności cen uprawnień do emisji w połowie 2018 r. większość firm analitycznych ogranicza swoje prognozy jedynie do najbliższych lat. Dla przykładu – w najnowszym Raporcie z rynku CO₂ – kwiecień 2019, Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami publikuje prognozę jedynie do roku 2020. Podobnie wysoka niepewność dotyczy pozostałych parametrów analizy, tj. kształtu mixu energetycznego oraz cen paliw. W tej sytuacji analizę wpływu cen uprawnień na ceny energii zdecydowano się oprzeć na eksperckim scenariuszu w oparciu o przedstawione powyżej założenia.

W przypadku szacunków wpływu na sektor finansów publicznych zdecydowano się przyjąć konserwatywne założenia stałej ceny uprawnień. Przyjęcie takich samych założeń w poniższej symulacji nie pozwoliłoby jednak na ilustrację dynamiki cen w czasie.

Przy przyjęciu powyższych założeń cena energii do 2030 r. kształtowałaby się następująco:

Rok	2018	2019	2020	2025	2030
Cena uprawnień EUA [€]	12,00	16,00	19,00	23,00	30,00
Cena uprawnień EUA [PLN]	51,40	67,22	80,10	97,06	125,21
Rynkowa cena energii [€]	49,86	53,61	56,66	60,68	67,35
Rynkowa cena energii [PLN]	210,39	226,22	239,09	256,05	284,20

Wysokie już obecnie i rosnące w przyszłości ceny energii będą miały bardzo negatywny wpływ na konkurencyjność krajowego przemysłu energochłonnego. W przypadku firm energochłonnych koszty energii mogą stanowić nawet 40% kosztów przetworzenia i są kluczowym czynnikiem wpływającym na międzynarodową konkurencyjność polskiego przemysłu. Różnice te wynikają zarówno z różnic cen hurtowych energii, jak i kosztów regulacyjnych. Ze względu na istniejące ograniczenia systemowe, zdolności handlowe importu energii są praktycznie zerowe, co oznacza, że ceny hurtowe w Polsce znacząco odchylają się od cen w krajach sąsiednich.

Oprócz cen hurtowych energii dużym balastem pozostają także koszty regulacyjne. W krajach sąsiednich, przede wszystkim w Niemczech, odbiorcy energochłonni cieszą się znaczącymi ulgami w kosztach regulacyjnych. Oprócz tego objęci są systemem rekompensat z tytułu pośrednich kosztów emisji oraz korzystają z możliwości świadczenia usługi zarządzania popytem energii (DSR). W rezultacie całkowity koszt energii (uwzględniający ceny hurtowe i narzuty regulacyjne) odbiorców energochłonnych w Polsce jest o 70% wyższy w porównaniu z odbiorcami w Niemczech.

Negatywnie na konkurencyjność przemysłu wpływa także brak w Polsce systemu rekompensat z tytułu pośrednich kosztów emisji w sytuacji, kiedy rekompensaty te występują w innych krajach. Analizując przypadek Niemiec, przy założonym wzroście cen uprawnień, poniższa uproszczona analiza wskazuje, iż relatywna przewaga konkurencyjna przedsiębiorstw z Niemiec z samego tylko tytułu hurtowych cen energii rośnie z poziomu 57,61 zł/MWh w 2018 r. do 93,51 zł/MWh w 2030 r.

	2018	2019	2020	2025	2030
Cena uprawnień do Emisji (zł/EUA)	51,40	67,22	80,10	97,06	125,21
Cena energii w DE (zł/MWh)	177,79	193,61	206,48	223,45	251,60
Rekompensaty w DE (zł/MWh)	25,00	32,70	38,96	47,21	60,90
Koszt energii w DE (zł/MWh)	152,79	160,92	167,53	176,24	190,70
Cena energii w PL (zł/MWh)	210,39	226,22	239,09	256,05	284,20
Rekompensaty w PL (zł/MWh)	0	0	0	0	0
Koszt energii w PL (zł/MWh)	210,39	226,22	239,09	256,05	284,20
Różnica kosztów (PL–DE)	57,61	65,30	71,56	79,81	93,51

Skutkiem braku wdrożenia systemu rekompensat w Polsce będzie m.in.:

- Utrzymanie wysokich kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w przypadku przemysłów energochłonnych;
- Brak ochrony wybranych gałęzi gospodarki przed wzrostem kosztów związanych ze skokowym wzrostem cen uprawnień do emisji;
- Obniżenie międzynarodowej konkurencyjności przedsiębiorstw energochłonnych;
- Zwiększenie ryzyka relokacji przedsiębiorstw zagrożonych ucieczką emisji z uwagi na koszty pośrednie;
- Likwidacja dotychczasowych miejsc pracy;
- Spadek nakładów na inwestycje przedsiębiorstw;
- Obniżenie atrakcyjności inwestycyjnej Polski dla przemysłu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planowany mechanizm rekompensat na pokrycie pośrednich kosztów uprawnień do emisji jest jednym z elementów wsparcia przemysłu w ramach „Pakietu dla małych ośrodków przemysłowych”, przyjętego przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów w dniu 29 maja 2018 r. Poza rekompensatami w ramach pakietu przewiduje się m.in. ulgi w opłacie rynku mocy, ulgi oraz wsparcie w kogeneracji. Celem wprowadzanej regulacji jest wyrównanie warunków konkurencyjnych dla krajowego przemysłu energochłonnego wzorem innych państw członkowskich UE, poprzez przyznanie rekompensat pośrednich kosztów emisji. Wprowadzenie mechanizmu pozwoli obniżyć wpływ wyższych cen uprawnień na koszty energii. Formuła wyliczania wysokości rekompensat uwzględni średnie ceny uprawnień do emisji, zatem rosnące ceny uprawnień przekładają się na wyższy poziom rekompensat. W rezultacie odbiorcy końcowi efektywnie ponoszą tylko koszty ok. 44% cen uprawnień. Dodatkowo wprowadzenie rekompensat pozwoli uniknąć dalszego pogarszania relatywnej pozycji kosztowej względem sąsiadujących krajów takich jak np. Niemcy. Zgodnie z kalkulacjami zawartymi w OSR, w przypadku wprowadzenia w Polsce rekompensat na pokrycie pośrednich kosztów emisji, różnica w hurtowej cenie energii elektrycznej pomiędzy Polską a Niemcami zmniejszyłaby się w istotnym stopniu.

Prawo Unii Europejskiej pozwala przeznaczyć część środków uzyskanych przez państwa członkowskie ze sprzedaży uprawnień do emisji na rekompensaty dla przemysłu energochłonnego. Celem takiego systemu jest zrekompensowanie kosztów ponoszonych przez przemysły energochłonne wynikających z faktu zakupu uprawnień do emisji przez przedsiębiorstwa energetyczne. Rekompensaty mają na celu ograniczenie wpływu przenoszenia kosztów uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zakupionych przez producentów energii na jej odbiorców. Możliwość taka wynika wprost z dyrektywy EU ETS, a potwierdzona została w Wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących dozwolonej pomocy państwa w kontekście systemu handlu uprawnieniami do emisji.

Zgodnie z art. 10a ust. 6 dyrektywy EU ETS, państwa członkowskie mogą przyjąć środki finansowe na rzecz sektorów lub podsektorów, które uznaje się za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji z powodu przenoszenia kosztów związanych z emisją gazów cieplarnianych w ceny energii, w celu kompensacji tych kosztów. Środki te opierają się na określanych wskaźnikach ex-ante pośrednich emisji CO₂ przypadających na jednostkę produkcji.

Jak wynika z pkt 30 Wytycznych dot. pomocy publicznej na cele związane z EU ETS, rekompensaty CO₂ mają charakter bezpośrednich dopłat pieniężnych, które mogą być wypłacane w roku, w którym zostały poniesione dodatkowe koszty związane z przeliczeniem ceny uprawnień do emisji na ceny energii elektrycznej lub w następnym roku.

Najważniejsze elementy systemu rekompensat z punktu widzenia oceny skutków to:

- Wysokość uzależniona od następujących czynników:
 - a. poziomu dochodów z aukcji uprawnień do emisji, w roku poprzedzającym rok, za który przyznawane są rekompensaty (n-1);
 - b. wartości rekompensat dla wszystkich instalacji uprawnionych do rekompensat, wobec których złożone zostały wnioski;
 - c. poziomu intensywności pomocy publicznej w danym roku;
 - d. krajowego wskaźnika emisyjności CO₂;
 - e. średniorocznej ceny uprawnień do emisji, ustalonej na podstawie dziennych cen zamknięcia dla kontraktów z dostawą w grudniu roku, za który przyznawane są rekompensaty (n), obserwowana w roku poprzednim (n-1);

- f. średniorocznej wielkości produkcji lub zużycia energii w latach 2005–2011 (lub w latach kolejnych, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ustawie) przypisanej do produkcji uprawnionych do rekompensat produktów;
- g. wskaźnika efektywności zużycia energii elektrycznej lub wskaźnika zużycia rezerwowej energii elektrycznej;
- h. ilości energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł nieuczestniczących w systemie ETS lub pochodzącej ze źródeł w których spalana jest biomasa, wyprodukowanej na własne potrzeby i zużytej w roku, za który przyznawane są rekompensaty;
- Podmioty uprawnione – przedsiębiorstwa spełniające następujące warunki:
 - a. prowadzące instalacje w sektorach przemysłów energochłonnych określonych w projektowanej ustawie - rekompensaty przyznawane są tylko w odniesieniu do produkcji uprawnionych produktów;
 - b. zużywające energię elektryczną pochodzącą ze źródeł innych niż własne źródła wytwórcze nieuczestniczące w systemie ETS;
 - c. złożyły wniosek o wypłatę rekompensat za poprzedni rok;
- Finansowanie: środki finansowe przeznaczone na wypłatę rekompensat za dany rok kalendarzowy stanowią nie więcej niż 25% przychodów ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji, o której mowa w art. 49 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w roku poprzedzającym rok, za który przyznawane są rekompensaty. W przypadku gdy wartość wniosków o rekompensaty przewyższa pulę dostępnych środków kwota rekompensaty, pomniejszana jest proporcjonalnie dla wszystkich instalacji uprawnionych do rekompensat.
- Dysponent Państwowego Funduszu Celowego – Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii
- Instytucja wdrażająca rekompensaty – Urząd Regulacji Energetyki
- Przepływy finansowe – Bank Gospodarstwa Krajowego

Zasady przyznawania rekompensat oraz sposób określania wysokości rekompensat dla poszczególnych instalacji ujęte zostały w Wytycznych KE /Wytyczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych po 2012 r./, które stanowią podstawę dla przygotowanej regulacji.

Wprowadzenie rekompensat pozwala w istotnym stopniu zneutralizować wpływ wyższych cen uprawnień na koszty energii. Formuła wyliczania wysokości rekompensat uwzględnia średnie ceny uprawnień do emisji, zatem rosnące ceny uprawnień przekładają się na wyższy poziom rekompensat. W rezultacie odbiorcy końcowi efektywnie ponoszą tylko koszty ok. 44% cen uprawnień.

Wykorzystując scenariusz wzrostu cen uprawnień przedstawiony w pkt 1 powyżej, poniższy przykład ilustruje tą zależność na danych liczbowych:

	2018	2019	2020	2025	2030
Cena energii na rynku hurtowym (zł/MWh)	210,39	226,22	239,09	256,05	284,20
Koszt uprawnień do emisji CO ₂ (zł/EUA)	51,40	67,22	80,10	97,06	125,21
Rekompensaty (zł/MWh)	28,95	37,86	45,11	54,66	70,52
Koszt energii netto (cena energii minus rekompensata)	181,44	188,36	193,98	201,39	213,68

Dodatkowo wprowadzenie rekompensat pozwoli uniknąć dalszego pogarszania relatywnej pozycji kosztowej względem sąsiadujących krajów. Poniższa analiza ilustruje, jak wprowadzenie rekompensat pozwala zmniejszyć /zachować różnicę pomiędzy kosztami energii w Polsce i Niemczech:

	2018	2019	2020	2025	2030
Cena uprawnień do Emisji (zł/EUA)	51,40	67,22	80,10	97,06	125,21
Cena energii w DE (zł/MWh)	177,79	193,61	206,48	223,45	251,60
Rekompensaty w DE (zł/MWh)	25,00	32,70	38,96	47,21	60,90
Koszt energii w DE (zł/MWh)	152,79	160,92	167,53	176,24	190,70
Cena energii w PL	210,39	226,22	239,09	256,05	284,20
Rekompensaty w PL	28,95	37,86	45,11	54,66	70,52
Koszt energii w PL	181,44	188,36	193,98	201,39	213,68
Różnica w scenariuszu braku rekompensat	57,61	65,30	71,56	79,81	93,51
Różnica po wprowadzeniu rekompensat	28,66	27,44	26,45	25,15	22,99

Ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw ma na celu stabilizowanie cen energii elektrycznej w 2019 r. na poziomie nie wyższym niż w dniu 30 czerwca 2018 r., czyli ma charakter jednorazowego środka zaradczego adresującego problem wzrostu cen energii elektrycznej w roku 2019. Należy wskazać, że projekt ustawy o systemie rekompensat nie odnosi się bezpośrednio do wzrostu cen energii obserwowanego w roku 2018, natomiast stanowi mechanizm rekompensowania odbiorcom kosztów ponoszonych przez nich w związku z przenoszeniem kosztów uprawnień do emisji na ceny energii elektrycznej przez wytwórców (tzw. koszty pośrednie emisji). Występowanie kosztów pośrednich emisji jest zjawiskiem nierozdzielnie związanym z samym systemem handlu uprawnieniami do emisji funkcjonującym od 2003 r., który funkcjonować będzie nadal w

kolejnych latach (kolejna faza systemu przewidziana jest do 2030 r.). W związku z powyższym należy stwierdzić, że system rekompensat kosztów pośrednich emisji dla sektorów zagrożonych ucieczką emisji ma co do zasady charakter trwały. Z punktu widzenia proporcjonalności przyznawanej pomocy publicznej w formie rekompensat należy także zwrócić uwagę, iż wysokość rekompensat jest bezpośrednio uzależniona od cen uprawnień do emisji. Oznacza to, że wysokość pomocy automatycznie dostosowywać się będzie do aktualnych warunków rynkowych, co uzasadnia jednocześnie także uzależnienie budżetu pomocy od wartości wpływów z aukcji uprawnień. Adresując problem możliwej kumulacji pomocy publicznej, w ustawie wprowadzono zasadę rozdzielania systemów wsparcia. Przedsiębiorcy będą musieli wybrać tylko jeden z systemów wsparcia – albo system wprowadzony ustawą z dnia 28 grudnia 2018 r. albo system rekompensat dla przemysłów energochłonnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Systemy mające na celu zrekompensowanie pośrednich kosztów uprawnień do emisji CO₂ wprowadzone zostały w wielu krajach członkowskich Unii Europejskiej. Należą do nich m.in. Niemcy, Wielka Brytania, Hiszpania, Finlandia, Grecja, Belgia, Holandia, Francja, Litwa, Słowacja oraz Norwegia (EFTA/EOG).

Powyższe kraje są znacząco zróżnicowane pod względem funkcjonowania rynków energii:

- w przeważającej większości przypadków państwa, które wprowadziły rekompensaty na pokrycie kosztów pośrednich, charakteryzują się znacznie odmiennym od polskiego mixem energetycznym. Państwa te posiadają często znacznie większy udział odnawialnych źródeł energii lub korzystają ze źródeł konwencjonalnych (np. elektrownie atomowe lub gazowe) o dużo niższej emisyjności niż stanowiący główny surowiec energetyczny w Polsce węgiel;
- posiadają otwarty na międzynarodową konkurencję rynek energetyczny, pozwalający na zewnętrzną presję cenową oraz zapewnienie bieżącej wymiany międzysystemowej na wysokim poziomie;
- rynki energetyczne tych państw oferują energię elektryczną po cenach hurtowych znacznie niższych niż hurtowa cena energii elektrycznej w Polsce, a przedsiębiorstwa energochłonne w tych krajach mogą liczyć na szereg preferencji w zakresie regulacyjnych i fiskalnych składników kosztu energii elektrycznej.

Mimo różnic wynikających ze specyfiki rynkowej poszczególnych państw członkowskich, wszystkie z zastosowanych rozwiązań w tym zakresie należy uznać za zbliżone.

W poniższej tabeli przedstawiono zestawienia wybranych schematów pomocy publicznej wprowadzających rekompensaty CO₂ na podstawie wydanych w tym zakresie decyzji Komisji Europejskiej.

	Wielka Brytania	Niemcy	Norwegia	Holandia	Francja	Belgia
Łączny budżet na dzień decyzji KE	113 mln GBP do 2015 r.; kolejne lata – wg potrzeb	756 mln EUR do 2015 r., kolejne lata – wg potrzeb	2.840 mln NOK (ok. 337,4 mln EUR)	78 mln EUR rocznie w latach 2014 i 2015 następnie – rewizja budżetowa (środek utrzymany do końca 2020 r.)	364 mln EUR w latach 2015 – 2018 – w notyfikacji budżet określony jako „tymczasowy”	Uzależniony od ceny uprawnień do emisji i wpływów z aukcji: 7 mln euro za każde euro ceny uprawnień
Zakres czasowy	2013–2020	2013–2020	2013–2020	2013–2020	2015 – 2020	2013–2020
Objęte sektory	Wszystkie sektory umieszczone w Załączniku nr II	Wszystkie sektory umieszczone w Załączniku nr II	Wszystkie sektory umieszczone w Załączniku nr II	Wszystkie sektory umieszczone w Załączniku nr II	Wszystkie sektory umieszczone w Załączniku nr II	Wszystkie sektory umieszczone w Załączniku nr II
Dodatkowe kryteria kwalifikowalności	1. Koszty wynikające z EU ETS oraz tzw. Carbon Price Floor w 2020 r. na poziomie minimum 5% GVA (wartości dodanej brutto).	1. Beneficjent nie znajduje się w stanie upadłości. 2. Beneficjent wywiązał się z obowiązku zwrotu nielegalnej pomocy. 2. Roczne zużycie energii powyżej 1 GWh	1. Roczne zużycie energii powyżej 10 GWh w każdym roku w danym okresie odniesienia określanym w oparciu o dane z poprzedniego roku	1. Rekompensaty wyłącznie na pokrycie kosztów przypadających na zużycie ponad 1 GWh rocznie w danej instalacji 2. Podpisane zobowiązanie do zwiększenia efektywności energetycznej	W pełni zgodne z Wytycznymi	1. Rekompensaty wyłącznie na pokrycie kosztów przypadających na zużycie ponad 1 GWh rocznie w danej instalacji 2. Podpisane zobowiązanie do zwiększenia

						efektywności energetycznej
Metodologia obliczania maksymalnej kwoty pomocy	W pełni zgodna z Wytycznymi	Co do zasady zgodna z Wytycznymi; W określonych przypadkach możliwość redukcji do poziomu poniżej wynikającego z Wytycznych.	W pełni zgodna z Wytycznymi	W pełni zgodna z Wytycznymi	W pełni zgodna z Wytycznymi	W pełni zgodna z Wytycznymi
Sposób wypłaty	Raty, kwartalnie, z dołu	Raty, rocznie, z dołu	Z góry za rok + mechanizm monitorujący	Raty, rocznie, z dołu	Jednorazowo, rocznie, z dołu, za rok poprzedni	Raty, rocznie, z góry za rok + mechanizm monitorujący

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa uprawnione do rekompensat	Ok. 300	GUS. Dane dotyczące liczebności przedsiębiorstw zatrudniających powyżej 50 osób w kodach PKD zgodnych z wytycznymi.	Częściowa rekompensata kosztów uprawnień przenoszonych w cenie energii elektrycznej
Urząd Regulacji Energetyki			Wdrażanie systemu rekompensat
MPiT			Zarządzanie systemem (dysponent Państwowego Funduszu Celowego- PFC)
Bank Gospodarstwa Krajowego			Obsługa finansowa PFC
Sąd Okręgowy w Warszawie — Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów			Postępowania związane z wnoszeniem środków zaskarżenia od decyzji Prezesa URE w przedmiocie rekompensat.
Ministerstwo Środowiska			Przekazywanie środków do PFC
UOKiK			Sprawozdawczość / raportowanie pomocy publicznej do KE

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Robocze pre-konsultacje z przemysłem energochłonnym (Forum CO₂, FOEEiG, HIPH) prowadzone były przed oraz w trakcie przygotowywania projektu ustawy. Przedmiotowa inicjatywa jest m.in. wynikiem ww. konsultacji dokonanych z podmiotami wykonującymi działalność w sektorach i podsektorach energochłonnych, które od kilku lat wnioskowały o stworzenie mechanizmu zmniejszającego ryzyko wzrostu cen energii wynikającego ze wzrostu cen uprawnień CO₂.

Ze względu na pilną potrzebę przyjęcia ustawy wynikającą z konieczności wejścia w życie projektu z początkiem 2019 r. oraz prowadzone już robocze pre-konsultacje z przemysłem energochłonnym, którego dane przepisy dotyczą, nie są planowane konsultacje publiczne. Pilny charakter projektowanej regulacji wynika z rosnących cen uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, których koszty zakupu przenoszone są na ceny energii dla sektorów przemysłów energochłonnych, co istotnie podnosi koszty operacyjne przedsiębiorstw, narażając je na utratę konkurencyjności. Przepisy ustawy nie dotyczą innych podmiotów niż wyżej wymienione.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2018 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	-1766,90	-988,18	-1044,28	-1195,90	-1423,55	-1649,00	-1553,49	-1487,75	-1422,02	-12501,07
JST											

MPiT – Państwowy Fundusz Celowy	0	1766,90	988,18	1044,28	1195,90	1423,55	1649,00	1553,49	1487,75	1422,02	12501,07
Wydatki ogółem	2,07	893,08	893,13	1770,09	991,42	1047,58	1199,25	1426,96	1622,47	1557,02	11403,07
budżet państwa - URE	2,07	2,09	2,14	2,20	2,25	2,31	2,36	2,42	2,48	2,54	22,86
budżet państwa-MPiT	0	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	0,39	3,51
MPiT – Państwowy Fundusz Celowy – rekompensaty	0	890,00	890,00	1766,90	988,18	1044,28	1195,90	1423,55	1619,00	1553,49	11371,30
JST											
BGK (z Funduszu)		0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	-5,40
Saldo ogółem	-2,07	-893,08	-893,13	-1770,09	-991,42	-1047,58	-1199,25	-1426,96	-1622,47	-1557,02	11403,07
budżet państwa	0,00	-1766,90	-988,18	-1044,28	-1195,90	-1423,55	-1619,00	-1553,49	-1487,75	-1422,02	-12501,07
budżet państwa/URE	-2,07	-2,09	-2,14	-2,20	-2,25	-2,31	-2,36	-2,42	-2,48	-2,54	-22,86
Budżet państwa MPiT	0	-0,39	-0,39	-0,39	-0,39	-0,39	-0,39	-0,39	-0,39	-0,39	-3,51
JST											
MPiT – Państwowy Fundusz Celowy	0,00	876,90	-98,18	-722,62	207,72	379,27	423,10	129,94	-131,25	-131,47	1129,77
BGK (z Funduszu)	0,00	-0,6	-0,6	-0,6	-0,6	-0,6	-0,6	-0,6	-0,6	-0,6	-5,40

Źródła finansowania
Źródłem finansowania są przychody ze sprzedaży uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w wysokości 25% z wyłączeniem przychodów ze sprzedaży uprawnień, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. W przypadku wydatków BGK będą one finansowane ze środków Państwowego Funduszu Celowego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń
Rekompensaty wypłacane są po raz pierwszy w roku 2020 za koszty poniesione w roku 2019. Budżet rekompensat w latach 2020–2021 ustalono na poziomie 890 mln zł. rocznie. W latach kolejnych budżet rekompensat ustalono w oparciu o prognozowane przychody z aukcji uprawnień do emisji (25% dochodów z roku poprzedzającego).
Dochody funduszu, począwszy od roku 2020, oraz wydatki funduszu od roku 2022 ustalono przy konserwatywnym założeniu stałej ceny uprawnień na poziomie 87,64378 zł (ceny uprawnienia z aukcji przeprowadzonej 13 lutego 2019 r., – 21,01 EUR po średnim kursie NBP 4,38 zł/euro). Ilość uprawnień do sprzedaży w aukcjach oszacowano na podstawie danych otrzymanych z KOBIZE przy uwzględnieniu 40% derogacji.
W zakresie wpływu na sektor finansów publicznych zdecydowano się zrezygnować z prognoz dotyczących wzrostu cen uprawnień. Ze względu na dużą zmienność cen większość instytucji nie publikuje już długoterminowych prognoz cen uprawnień, a krótkoterminowe prognozy zakładają zwykle utrzymanie obecnego poziomu. W tej sytuacji założenie stałej ceny jest najbardziej konserwatywne. Ze względu na sztywne ustalenie budżetu rekompensat na 890 mln rocznie w latach 2020–2021 założenia dotyczące cen uprawnień nie mają także wpływu na faktyczne wydatki.
Należy zaznaczyć, że obecnie w KE trwają prace nad nowymi wytycznymi do udzielania pomocy przedsiębiorcom z tytułu przenoszenia kosztów pośrednich kosztu uprawnienia w cenę energii. Po 2020 r. niniejsza ustawa będzie nowelizowana i wówczas skutki dla budżetu zostaną ponownie zweryfikowane.

	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028
Cena uprawnienia z aukcji z dn. 13 lutego 2019 r. tj. 20,01 euro, kurs NBP 4,38 zł/euro (zł)	87,644	87,6438	87,6438	87,6438	87,6438	87,6438	87,6438	87,6438	87,6438
Ilość uprawnień sprzedawanych)	80,64	45,1	47,66	54,58	64,97	73,89	70,9	67,9	64,9
Ilość uprawnień do funduszu (mln)	20,16	11,275	11,915	13,645	16,2425	18,4725	17,725	16,975	16,225
Dochody Funduszu (mln zł)	1 766,90	988,18	1 044,28	1 195,90	1 423,55	1 619,00	1 553,49	1 487,75	1 422,02
Maksymalne wydatki Funduszu na rekompensaty (mln zł)	890,00	890,00	1 766,90	988,18	1 044,28	1 195,90	1 423,55	1 619,00	1 553,49
Koszty BGK	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60

Skumulowane saldo Funduszu na dzień 31.12 (mln zł)	876,30	973,888	250,66	457,78	836,45	1258,95	1388,29	1256,44	1124,37
--	--------	---------	--------	--------	--------	---------	---------	---------	---------

Dodatkowo wdrożenie mechanizmu przydzielania rekompensat będzie wymagać stworzenia 11 etatów w URE odpowiedzialnym za przeprowadzenie naboru, weryfikacji wniosków oraz wydanie decyzji.

Konieczność stworzenia 11 etatów w URE wynika z realizacji następujących zadań określonych ustawą:

- 1) obliczenie i publikowanie danych wskazanych w art. 6 ust. 5,
- 2) stworzenie komórki merytorycznej (wydziału dedykowanego do obsługi zadania), wdrożenie w urzędzie przepisów ustawy, wypracowanie odpowiednich procedur, komunikatów i informacji dla podmiotów uprawnionych oraz przeprowadzenie naboru wniosków w terminie do dnia 31 marca danego roku (ok. 300 wniosków),
- 3) ocena wniosków pod kątem formalno-prawnym (ok. 300 wniosków),
- 4) weryfikacja informacji podanych we wnioskach (ok. 300 wniosków),
- 5) obliczenie wartości rekompensaty (ok. 300 wniosków),
- 6) prowadzenie postępowania wyjaśniającego/uzupełniającego (ok. 300 wniosków),
- 7) wydanie 300 decyzji (pozytywna/odmowa) do dnia 30 września danego roku – art. 11,
- 8) publikacja, do dnia 31 grudnia danego roku, informacji o łącznej wysokości udzielonych rekompensat za poprzedni rok kalendarzowy w podziale na poszczególne sektory i podsektory (art. 11),
- 9) przeprowadzenie postępowania oraz wydanie decyzji w sprawie zwrotu rekompensat (art. 15),
- 10) przygotowanie sprawozdania rocznego dotyczącego rekompensat przyznanych w danym roku w terminie do dnia 31 grudnia (art. 20 ust. 1),
- 11) przekazanie sprawozdania rocznego wraz ze stosownym wnioskiem Radzie Ministrów (do dnia 31 stycznia) – (art. 20 ust. 4),
- 12) przekazywanie informacji o udzielonej pomocy publicznej,
- 13) postępowania związane z wykluczeniem podmiotu z systemu rekompensat na 3 lata (art. 18),
- 14) prowadzenie postępowań administracyjnych, o których mowa w art. 4,
- 15) przygotowanie akt i stanowisk do odwołań od decyzji Prezesa URE,
- 16) analiza akt celem weryfikacji, czy nie zachodzą przesłanki do uchylecia decyzji w trybie tzw. samokontroli (art. 479⁴⁸ § 2 kpc),
- 17) sporządzanie odpowiedzi na odwołania od decyzji Prezesa URE, a także apelacji, odpowiedzi na apelacje oraz innych pism procesowych w postępowaniu odwoławczym,
- 18) sporządzanie skarg kasacyjnych,
- 19) wykonywanie zastępstwa procesowego przed sądami wszystkich instancji,
- 20) sporządzanie opinii prawnych, wyjaśnień i informacji związanych ze stosowaniem przepisów ustawy,
- 21) opiniowanie projektów decyzji,
- 22) udział w pracach legislacyjnych związanych z ewentualnymi zmianami ustawy oraz projektami aktów wykonawczych, w tym opracowanie uwag do projektów, udział w konferencjach uzgodnieniowych oraz w pracach Komisji Prawniczej,
- 23) opiniowanie projektów wewnętrznych aktów prawnych związanych z realizacją zadań określonych ustawą,
- 24) uczestnictwo w realizacji zadań z obszaru współpracy międzynarodowej związanych z wykonaniem obowiązków określonych ustawą,
- 25) prowadzenie czynności egzekucyjnych w związku z karami nakładanymi przez Prezesa URE.

Zadania powyższe realizowane będą w:

- 1) komórce „merytorycznej” zajmującej się obsługą systemu rekompensat w wyodrębnionym wydziale złożonym z naczelnika i 7 pracowników,
- 2) w Departamencie Prawnym i Rozstrzygania Sporów URE w zakresie obsługi prawnej przez 1 pracownika,
- 3) w Wydziale Informatyki BDG URE w zakresie obsługi informatycznej systemu rekompensat – 1 pracownik.
- 4) w Biurze do obsługi windykacji – 1 pracownik.

Z uwagi na fakt, iż zadanie przewidziane w ustawie jest zadaniem nowym, a przy tym niezwiązanym bezpośrednio z zasadniczymi zadaniami Prezesa URE, nowa materia przekazywana do wykonania wymaga utworzenia komórki organizacyjnej o charakterze merytorycznym (Wydziału), któremu powierzono zostanie wdrożenie ustawy, wypracowanie stosownych procedur i rozwiązań na potrzeby jej prawidłowego stosowania (pkt 1–16). W wydziale przewiduje się 8 etatów

(7 pracowników oraz Naczelnik). W okresie od kwietnia do końca września praca wydziału będzie koncentrować się na ocenie złożonych wniosków oraz wydaniu zarówno decyzji w przedmiocie przyznania, jak i w przedmiocie odmowy przyznania rekompensat. Natomiast w kolejnych latach nałożą się na te zadania postępowania karne i decyzje kończące te postępowania oraz postępowania w przedmiocie zwrotu nienależnie otrzymanej pomocy publicznej. Brak takiego działania spowoduje, że system będzie „martwy” – zatem rekompensaty nie będą trafiały do najważniejszych krajowych przedsiębiorstw przemysłowych.

W zakresie zadań realizowanych wskazanych w pkt 21–25 wymagane będzie stworzenie 1 etatu do obsługi powyższych zadań. Obciążenie pracownika wykonywaniem powyższych zadań uzupełnionych o czynności „techniczne” (m.in. obieg korespondencji czy też ewidencjonowanie prowadzonych spraw) wynosić będzie 40 godzin tygodniowo, przy czym w początkowym okresie spodziewać się należy szczególnego obciążenia zadaniami wskazanymi w pkt 25–29, natomiast w okresie późniejszym (tj. po wydaniu przez Prezesa URE pierwszych rozstrzygnięć) – zadaniami związanymi z zastępstwem procesowym (pkt 17–20).

Zadania związane z budową i utrzymaniem elektronicznych narzędzi zapewniających wypłatę rekompensat (m.in. formularza z art. 10 ust. 2, baz danych umożliwiających realizację zadań o charakterze sprawozdawczym, model obliczania kwoty rekompensat).

UTWORZENIE I UTRZYMANIE STANOWISK PRACY ORAZ ŚRODKI NA REALIZACJĘ ZADAŃ

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
wynajem powierzchni biurowej i koszty energii elektrycznej, sprzątanie	380 000	388 740	397 681	406 828	416 185	425 757	435 549	445 567	455 81
utworzenie stanowisk pracy	110 000								
rozbudowa i utrzymanie infrastruktury serwerowej w celu zapewnienia zasobów teleinformatycznych	50 000	30 000	30 690	31 396	32 118	32 857	33 612	34 385	35 17
Zapewnienie możliwości składania wniosków o przyznanie rekompensaty w formie elektronicznej oraz zapewnienie ciągłości działania (koszty pocztowe (400 szt. x 7,8 zł - list ZPO), materiały biurowe, koszty sądowe - zastępstwa procesowe, 100 tys. usługi biegłego rewidenta, itd)	220 000	225 060	230 236	235 532	240 949	246 491	252 160	257 960	263 89
Razem utworzenie oraz utrzymanie stanowisk pracy	760 000	643 800	658 607	673 755	689 252	705 105	721 322	737 912	754 88

WYNAGRODZENIA WRAZ Z POCHODNYMI

	Stanowisko	mnożnik	Wynagrodzenie miesięczne 2019 r.					Planowane wynagrodzenie	Fundusz nagród 3%	Razem wykonanie – składki ZUS (4110) 17,19%	Razem wykonanie – Fundusz pracy (4120) 2,45%
			Płaca zasadnicza	% stażu	Dodatek stażowy	Dodatek funk./S. C.					
1	Naczelnik wydziału	3,80	7 284,37	20%	1 456,87	2 396,18	11 137,42 zł	133 649,06	4 009,47	23 663,50	3 372,63
2	Główny specjalista – radca prawny	3,75	7 188,53	20%	1 437,71		8 626,23 zł	103 514,76	3 105,44	18 328,01	2 612,19
3	Główny specjalista	3,50	6 709,29	20%	1 341,86		8 051,15 zł	96 613,78	2 898,41	17 106,15	2 438,05
4	Główny specjalista	3,50	6 709,29	20%	1 341,86	1 629,40	9 680,55 zł	116 166,56	3 485,00	20 568,10	2 931,46
5	Główny specjalista	3,50	6 709,29	20%	1 341,86		8 051,15 zł	96 613,78	2 898,41	17 106,15	2 438,05
6	Główny specjalista	3,50	6 709,29	20%	1 341,86	1 629,40	9 680,55 zł	116 166,56	3 485,00	20 568,10	2 931,46
7	Starszy specjalista	3,00	5 750,82	20%	1 150,16		6 900,98 zł	82 811,81	2 484,35	14 662,41	2 089,76
8	Starszy specjalista	3,00	5 750,82	20%	1 150,16		6 900,98 zł	82 811,81	2 484,35	14 662,41	2 089,76
9	Specjalista	2,70	5 175,74	20%	1 035,15		6 210,89 zł	74 530,63	2 235,92	13 196,17	1 880,78
10	Specjalista	2,70	5 175,74	20%	1 035,15		6 210,89 zł	74 530,63	2 235,92	13 196,17	1 880,78
11	Specjalista	2,70	5 175,74	20%	1 035,15		6 210,89 zł	74 530,63	2 235,92	13 196,17	1 880,78
			68 338,91		13 667,78	5 654,97	87 661,67 zł	1 051 939,99	31 558,20	186 253,34	26 545,71
										Obowiązkowy odpis na ZFŚS	13 522,30
Razem (Wynagrodzenia brutto, składki ZUS, Fundusz Pracy, odpis na ZFŚS)											1 309 819,54

Ze względu na okoliczność, że materia regulowana ustawą jest nowa, wykracza poza dotychczasowy zakres kompetencji Prezesa URE, a także obejmuje przedsiębiorców spoza regulowanych sektorów, realizacja określonych ustawą zadań okazać się może skomplikowaną i uciążliwą, a proponowane zwiększenie zatrudnienia zostało określone na poziomie minimalnym.

W kosztach ujęto również konieczność stworzenia i utrzymania 3 etatów (1 etat na potrzeby planowania i sprawozdawczości oraz 2 etaty w księgowości) w MPiT w związku z zadaniami dysponenta państwowego funduszu celowego. Koszt 1 etatu w MPiT oszacowano na poziomie 130 tys. PLN. Przy szacowaniu bazowano na średnim wynagrodzeniu Ministerstwa Rozwoju w 2017 r. – wynoszącym 8,8 tys. zł brutto miesięcznie, przy uwzględnieniu wzrostu kwoty bazowej o 2,3% w 2019 r. oraz kosztów po stronie pracodawcy wynoszących ok. 1,8436 tys. zł.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki (mln zł)

Czas w latach od wejścia w życie zmian	2019	2020	2021	2022	2023	2028	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2018 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	890,00	890,00	1766,90	988,18	1553,49	11371,30
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Oczekiwany rezultat to: 1. Obniżenie kosztów działalności gospodarczej 2. Ochrona wybranych gałęzi gospodarki przed wzrostem kosztów związanych ze skokowym wzrostem cen uprawnień do emisji 3. Utrzymanie międzynarodowej konkurencyjności 4. Ograniczenie ryzyka relokacji przedsiębiorstw zagrożonych ucieczką emisji z uwagi na koszty pośrednie 5. Utrzymanie dotychczasowych oraz wzrost liczby miejsc pracy 6. Utrzymanie nakładów na inwestycje 7. Zrównanie atrakcyjności inwestycyjnej Polski dla przemysłu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Metodologia wyliczenia rekompensat dla przemysłu energochłonnego została wskazana w punkcie 6 OSR.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: dodatkowe procedury związane z wnioskowaniem o przyznanie rekompensat

tak
 nie
 nie dotyczy

<p>Podmiot eksploatujący instalację, do 31 marca danego roku, składa wniosek o przyznanie rekompensat na pokrycie pośrednich kosztów emisji dla danej instalacji za poprzedni rok.</p> <p>Wniosek składany jest na formularzu, który zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie URE, w formie papierowej i elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
<p>Projektowana regulacja poprzez utrzymanie konkurencyjności przemysłu energochłonnego pozwoli zabezpieczyć maksymalnie 404 tys. miejsc pracy bezpośrednio zatrudnionych w firmach energochłonnych oraz 686 tys. miejsc pracy w firmach kooperujących. Zgodnie z danymi za 2016 r. łącznie sektor energochłonny wspiera miejsca pracy dla ok. 1,3 mln osób (ok. 8,3% pracujących w Polsce ogółem).</p>		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
<p>Proponuje się, aby projektowana regulacja weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p>		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Udzielanie rekompensat jest przewidziane do końca IV okresu rozliczeniowego, tj. 2030 r. Wówczas będzie możliwa ostateczna ocena skuteczności narzędzi w zakresie ochrony przemysłu energochłonnego (np. ochrona miejsc pracy, ochrona przed relokacją).</p>		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾

z dnia

w sprawie wniosku o udzielenie rekompensat oraz zakresu opinii sporządzanej przez weryfikatora

Na podstawie art. 10 ust. 10 ustawy z dnia ... o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór wniosku o udzielenie rekompensat, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia ... o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, zwanej dalej „ustawą”, w tym format umożliwiający przetwarzanie danych;
- 2) szczegółowy zakres danych dotyczących instalacji, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 3 ustawy, oraz sposób obliczania tych danych;
- 3) zakres dokumentacji stanowiącej podstawę do obliczania danych dotyczących instalacji, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 3 ustawy, oraz sposób gromadzenia tych danych;
- 4) zakres dokumentacji potwierdzającej spełnienie kryteriów znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej;
- 5) szczegółowy zakres opinii sporządzanej przez weryfikatora.

§ 2. Wzór wniosku o udzielenie rekompensat jest określony w załączniku do rozporządzenia.

Rozdział 2

Szczegółowy zakres danych dotyczących instalacji oraz sposób ich obliczania

§ 3. 1. Dla instalacji objętej wnioskiem o udzielenie rekompensat wskazuje się co najmniej jeden wytwarzany w niej produkt zaliczany do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

2. Dla każdego z produktów wskazanych w ramach instalacji wskazuje się:

- 1) wartość produkcji referencyjnej, wraz ze wskazaniem wielkości produkcji dla każdego roku, na podstawie którego określono produkcję referencyjną;
- 2) wartość referencyjnego zużycia energii elektrycznej, wraz ze wskazaniem zużycia energii elektrycznej na jego produkcję dla każdego roku, na podstawie którego określono referencyjne zużycie energii elektrycznej;
- 3) wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej określonym w załączniku nr 2 do ustawy lub wskaźnik efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej;
- 4) wyjściową zdolność produkcyjną, wraz ze wskazaniem miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych 6 miesięcy okresu odniesienia, dla którego wyznaczana jest produkcja referencyjna albo wskazaniem, że stosowana jest zwiększona zdolność produkcyjna;
- 5) poziom produkcji w każdym roku działania instalacji, począwszy od pierwszego roku następującego po okresie referencyjnym, dla którego wyznaczana jest produkcja referencyjna, do roku, za który wnioskowane są rekompensaty;
- 6) poziom zużycia energii elektrycznej w każdym roku działania instalacji, począwszy od pierwszego roku następującego po okresie referencyjnym, dla którego wyznaczane jest referencyjne zużycie energii elektrycznej, do roku, za który wnioskowane są rekompensaty.

§ 4. 1. Dla produktów, wytwarzanych w instalacji, do których ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 do ustawy, dla którego wartość wyrażona jest w Mg CO₂/Mg produktu, we wniosku o udzielenie rekompensat dodatkowo wskazuje się stosunek odpowiednich emisji pośrednich, do sumy wszystkich emisji bezpośrednich i odpowiednich emisji pośrednich w okresie odniesienia dla którego określana jest produkcja referencyjna.

2. Na potrzeby obliczenia wskaźnika efektywności zużycia energii elektrycznej zgodnie z ust. 2, wielkość emisji pośrednich odpowiada zużyciu energii elektrycznej określonego w charakterystyce procesów, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, w okresie odniesienia, dla którego określana jest produkcja referencyjna, wyrażonemu w megawatogodzinach dla produkcji danego produktu, pomnożonemu przez 0,465 Mg CO₂/MWh. Wielkość emisji pośrednich wyraża się w megagramach dwutlenku węgla (CO₂).

3. Na potrzeby obliczenia wskaźnika efektywności zużycia energii elektrycznej zgodnie z ust. 2, emisje bezpośrednie w okresie odniesienia oblicza się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730 i ...), zwanej dalej „ustawą o systemie handlu uprawnieniami do emisji”.

§ 5. Dla instalacji objętej wnioskiem o udzielenie rekompensat wskazuje się procentowy udział zużycia energii elektrycznej w całkowitym zużyciu energii elektrycznej w tej instalacji w roku poprzedzającym rok, za które przyznawane są rekompensaty.

Rozdział 3

Szczegółowy zakres danych dotyczących instalacji oraz sposób ich obliczania

§ 6. 1. Dane, o których mowa w § 3 ust. 2 oraz § 4 ust. 1, są gromadzone dla każdego produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów określonych w załączniku nr 1 do ustawy, wytwarzanego w instalacji objętej wnioskiem o udzielenie rekompensat.

2. Dane, o których mowa w § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz § 5, gromadzi się w sposób zapewniający ich kompletność i spójność oraz tak, aby dane dotyczące produktów nie pokrywały się i nie prowadziły do uzyskania podwójnego przydziału rekompensat na ten sam produkt.

3. Dane, o których mowa w § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz § 5, gromadzi się, wskazując w szczególności zastosowaną metodę kompilacji danych oraz ich źródła, opis założeń, w oparciu o które dokonano przyporządkowania odpowiednich wartości określonym produktom i instalacjom. W przypadku braku danych przedstawia się wyjaśnienie dotyczące przyczyn ich braku.

§ 7. W przypadku instalacji stanowiących w całości instalację w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, dane, o których mowa w § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz § 5, powinny być gromadzone w sposób spójny z raportami na temat wielkości emisji oraz wnioskami o przydział uprawnień do emisji na poszczególne okresy rozliczeniowe w rozumieniu tej ustawy.

§ 8. 1. W stosunku do produktów, w odniesieniu do których dane, o których mowa w § 3 ust. 2 oraz § 4 ust. 1, są dostępne jedynie dla instalacji jako całości, odpowiednie wartości tych danych przyporządkowuje się do tych produktów w oparciu o:

- 1) wskaźniki technologiczne umożliwiające oszacowanie odpowiednich wartości w stosunku do danego procesu związanego w wytwarzaniem określonego produktu lub
- 2) proporcjonalnie do ilości wytwarzanego produktu odniesionej do całkowitej produkcji danej instalacji lub
- 3) w oparciu o inną metodę zgodną z aktualną wiedzą naukową i techniczną.

2. Jeżeli dane, o których mowa w § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz § 5, są dostępne częściowo, brakujące dane zastępuje się zachowawczymi szacunkami, w szczególności wykorzystując aktualną wiedzę naukową i techniczną w danym sektorze. Zachowawczy szacunek oznacza, że wartość ekstrapolowana nie może przekraczać 90% wartości uzyskanej przy wykorzystaniu dostępnych danych.

Rozdział 4

Zakres dokumentacji stanowiącej podstawę do obliczania danych dotyczących instalacji oraz sposób ich gromadzenia

§ 9. 1. W przypadku uwzględnienia we wniosku o udzielenie rekompensat zwiększenia wielkości produkcji referencyjnej bądź referencyjnego zużycia energii elektrycznej proporcjonalnie do zwiększenia zdolności produkcyjnych w instalacji objętej wnioskiem, konieczne jest wykazanie, że w odniesieniu do tej instalacji spełnione zostały kryteria znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej.

2. W zakresie potwierdzania i weryfikacji okoliczności znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej stosuje się odpowiednio przepisy § 7 oraz § 11.

3. Wykazanie zwiększonej zdolności produkcyjnej instalacji, może nastąpić także poprzez oparcie się na dokumentacji potwierdzającej wystąpienie znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 69 ust. 2 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji.

4. W przypadku potwierdzania zwiększonej zdolności produkcyjnej w instalacji, wniosek oraz opinia weryfikatora muszą potwierdzać również datę możliwego rozpoczęcia zmienionej działalności.

5. W przypadku potwierdzania zwiększonej zdolności produkcyjnej w instalacji, weryfikator przeprowadzając weryfikację danych może opierać się na wiedzy i doświadczeniu, potencjale technicznym lub osobach zdolnych do potwierdzenia okoliczności, o którym mowa w art. 8 ust. 2 ustawy, niezależnie od charakteru prawnego łączących go z nimi stosunków.

Rozdział 5

Zakres opinii sporządzanej przez weryfikatora

§ 10. 1. Opinia sporządzana przez weryfikatora obejmuje:

- 1) dokonanie analizy danych, o których mowa w § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz § 5, zawartych we wniosku o udzielenie rekompensat oraz analizy dotyczącej metodyki zbierania tych danych;
- 2) przeprowadzenie weryfikacji danych, o których mowa w § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz § 5, zawartych we wniosku o udzielenie rekompensat;
- 3) w przypadku gdy jest to niezbędne w celu sprawdzenia działania mierników i systemów monitorowania w instalacji lub pozyskania brakujących danych, o których mowa w § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz § 5, zawartych we wniosku o udzielenie rekompensat – przeprowadzenie sprawdzenia na terenie zakładu, w którym instalacja jest eksploatowana;
- 4) opracowanie opinii w zakresie poprawności, wiarygodności oraz dokładności danych zawartych we wniosku o udzielenie rekompensat na podstawie czynności dokonanych zgodnie z pkt 1–3, z uwzględnieniem § 11 i 12.

§ 11. 1. Na potrzeby wniosku o udzielenie rekompensat weryfikator przeprowadza weryfikację danych, o których mowa w § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz § 5, w szczególności w oparciu o:

- 1) dane dotyczące prowadzonej działalności i jej wyników zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.²⁾);
- 2) informacje zawarte w księgach rachunkowych, wykazywane w sprawozdaniu finansowym lub przygotowane na potrzeby prowadzenia rachunkowości zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351);
- 3) faktury wystawiane przez podmiot wnioskujący o udzielenie rekompensat zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn.zm..³⁾);
- 4) dane i informacje zawarte w zweryfikowanych raportach na temat wielkości emisji, o których mowa w art. 80 ust. 3 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 5) dane i informacje zawarte w raporcie o metodyce zbierania danych, o którym mowa w art. 21 ust. 10 pkt 1, art. 68 ust. 3 pkt 1 oraz w art. 71 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 6) informacje zawarte w zweryfikowanych wnioskach o przydział uprawnień do emisji na okres rozliczeniowy, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 7) umowy zawarte z przedsiębiorstwami energetycznymi w zakresie obrotu lub dystrybucji energii elektrycznej oraz faktury wystawiane przez te podmioty;
- 8) odczyty wskazań układów pomiarowych energii elektrycznej w instalacji oraz pomiary energii elektrycznej na zaciskach generatorów lub ogniw paliwowych w przypadku jednostek wytwórczych, z których energia elektryczna jest dostarczana bezpośrednio do instalacji;
- 9) faktury wystawione przez podmiot wnioskujący o udzielenie rekompensat oraz deklaracje podatkowe i ewidencje ilościowe energii elektrycznej, składane przez ten podmiot zgodnie z ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864 i 1123);
- 10) dokumentację przygotowywaną na potrzeby wdrożenia i utrzymania:
 - a) systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452 i 1123.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2193, 2215, 2244, 2354, 2392 i 2433 oraz z 2019 r. poz. 675 i 1018.

(WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1), lub

- b) systemu zarządzania środowiskowego potwierdzonego przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 14001, lub
- c) systemu zarządzania energią potwierdzonego przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 50001.

§ 12. Dane o których mowa w § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 oraz § 5, zawarte we wniosku o udzielenie rekompensat, ocenia się jako zweryfikowane pozytywnie, w przypadku gdy weryfikacja wykazała, że informacje te zostały przygotowane na podstawie metodyki zbierania danych oraz są poprawne, wiarygodne i dokładne albo zawierają niezgodności, które nie wpływają na poprawność, wiarygodność i dokładność danych.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Przedsiębiorczości i Technologii
z dnia ... (poz. ...)

WNIOSEK
O UDZIELENIE REKOMPENSAT

I. Oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby lub miejsca zamieszkania:

.....
.....
.....

II. Numer identyfikacji podatkowej:

.....

III. Numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensat:

.....

IV. Instalacje objęte wnioskiem:

1. Oznaczenie instalacji:.....

A. Tytuł prawny do władania instalacją:

B. Procentowy udział zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 5 ust. 7 ustawy z dnia o systemie rekompensat dla przemysłów energochłonnych (dalej: „ustawa”) w instalacji:

C. Produkty zaliczane do sektorów lub podsektorów określonych w załączniku nr 1 do ustawy, dla których ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 do ustawy, wytwarzane w instalacji:

Lp.	produkt	poziom produkcji														produkcja referencyjna	wyjściowa zdolność produkcyjna	wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej	
		2005 r.	2006 r.	2007 r.	2008 r.	2009 r.	2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.	2016 r.	2017 r.	2018 r.				
1																			
2																			
3																			

D. Pozostałe produkty zaliczane do sektorów lub podsektorów określonych w załączniku nr 1 do ustawy, wytwarzane w instalacji:

Lp.	produkt	zużycie energii elektrycznej														referencyjne zużycie energii elektrycznej	wyjściowa zdolność produkcyjna	wskaźnik efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej	
		2005 r.	2006 r.	2007 r.	2008 r.	2009 r.	2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.	2016 r.	2017 r.	2018 r.				
1																			80%

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych w art. 10 ust. 10 określa zakres upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia, obejmującego wzór wniosku o przyznanie rekompensat oraz wymagania dotyczące danych i dokumentacji, na podstawie których Prezes URE podejmie decyzję o wartości przyznanych rekompensat. Dodatkowo rozporządzenie określa szczegółowy zakres opinii sporządzanej przez weryfikatora.

Uzasadnienie szczegółowe

1. Przedmiot rozporządzenia (§ 1 i 2)

W § 1 określony został zakres uregulowań, które reguluje rozporządzenie. Zgodnie z § 2 wzór wniosku o udzielenie rekompensat jest określony w załączniku do rozporządzenia.

2. Dane dotyczące instalacji (§ 3)

Wskazany w § 3 zakres danych, które powinien zawierać wniosek jest niezbędny dla procesu identyfikowania instalacji, obliczenia wysokości rekompensat oraz ich wypłaty zgodnie z przepisami ustawy.

3. Zamiennosc paliw (§ 4)

W § 4 wskazany został sposób określania współczynnika efektywności zużycia energii elektrycznej w przypadku produktów, do których ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 ustawy, dla którego wartość wyrażona jest w tonach CO₂/tonę produktu.

4. Wylączenie części energii elektrycznej z rekompensat (§ 5)

Wysokość rekompensat pomniejszana proporcjonalnie o udział zużycia przez instalację energii elektrycznej wyprodukowanej na własne potrzeby (autoprodukcja) oraz zakupionej na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z wytwórcą energii elektrycznej (np. umowy zawierane bezpośrednio z wytwórcami energii z odnawialnych źródeł), jeśli energia ta produkowana jest w jednostkach nieuczestniczących w systemie handlu uprawnieniami do emisji (nie będących instalacjami w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych) lub z wykorzystaniem biomasy w ramach instalacji uczestniczących w systemie ETS (której ilość określa się proporcjonalnie do udziału energii chemicznej biomasy w energii chemicznej całości paliwa zużywanego do wytwarzania energii elektrycznej).

5. Gromadzenie danych (§ 6–8):

W § 6 – 8 określony został zakres i sposób gromadzenia dokumentacji stanowiącej podstawę do określania danych dotyczących instalacji we wniosku o udzielenie rekompensat. Dane te należy gromadzić w sposób zapewniający ich kompletność i spójność oraz tak, aby dane dotyczące produktów nie pokrywały się i nie prowadziły do uzyskania podwójnego przydziału rekompensat na ten sam produkt.

W § 8 określono możliwe sposoby obliczania wartości dla poszczególnych produktów w sytuacji, kiedy dane te dostępne są jedynie dla instalacji jako całość lub wymagają ich oszacowania.

6. Zwiększenie zdolności produkcyjnych (§ 9):

Mechanizm daje podstawę do zwiększenia wysokości kwoty wypłacanych rekompensat proporcjonalnie do zwiększonej wartości produkcji referencyjnej w stosunku do okresu bazowego. W § 9 określony został zakres dokumentacji potwierdzającej spełnienie kryteriów znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych.

7. Opinia weryfikatora (§ 10–12)

W § 10–12 określony został szczegółowy zakres opinii sporządzanej przez weryfikatora oraz wskazano przykładowy katalog dokumentów i danych, na podstawie których weryfikator może wydać swoją opinię. Z uwagi na brak możliwości wskazania wyczerpującego katalogu dokumentów dla wielu różnych produktów, wskazane wyliczenie należy traktować jako katalog otwarty. Weryfikatorzy w zakresie prowadzonego badania nie są zobowiązani do stosowania norm innych, niż wynikające wprost z ustawy o systemie rekompensat lub niniejszego rozporządzenia.

8. Wejście w życie (§ 13):

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Przedsiębiorczości i Technologii w sprawie wniosku o udzielenie rekompensat oraz zakresu opinii sporządzanej przez weryfikatora</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marcin Ociepa, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Boniewicz, Agnieszka.boniewicz@mpit.gov.pl, Departament Innowacji, Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii</p>	<p>Data sporządzenia 06-06-2019</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac XX</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych w art. 10 ust. 10 określa zakres upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia, obejmującego wzór wniosku o przyznanie rekompensat oraz wymagania dotyczące danych i dokumentacji na podstawie, których Prezes URE podejmie decyzję o wartości przyznanych rekompensat. Dodatkowo rozporządzenie określa zakres opinii sporządzanej przez weryfikatora.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określa wzór wniosku o udzielenie rekompensat, wymagania dotyczące sposobu określania danych dotyczących instalacji, zakresu i sposobu gromadzenia dokumentacji stanowiącej podstawę do określania danych dotyczących instalacji, zakresu dokumentacji stanowiącej podstawę do określenia danych dotyczących instalacji oraz zakresu i zakresu opinii sporządzanej przez weryfikatora.

Dane te należy gromadzić w sposób zapewniający ich kompletność i spójność oraz tak, aby dane dotyczące produktów nie pokrywały się i nie prowadziły do uzyskania podwójnego przydziału rekompensat na ten sam produkt.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W przypadku innych państw członkowskich UE, w których wprowadzone zostały rekompensaty wydane zostały stosowne wytyczne do przygotowania wniosku, np. w Niemczech (Leitfaden zur Erstellung von Anträgen auf Beihilfen für indirekte CO₂-Kosten (Strompreiskompensation)) czy w Wielkiej Brytanii (Compensation for the indirect costs of the EU ETS and the CPS mechanism: guidance for applicants).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa uprawnione do rekompensat	Ok. 300	GUS. Dane dotyczące liczebności przedsiębiorstw zatrudniających powyżej 50 osób w kodach PKD zgodnych z wytycznymi.	Wypełnianie wniosków
Urząd Regulacji Energetyki			Wdrażanie systemu rekompensat

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Robocze pre-konsultacje z przemysłem energochłonnym (Forum CO₂, FOEEiG, HIPH) prowadzone były przed oraz w trakcie przygotowywania projektu ustawy. Przedmiotowa inicjatywa jest m.in. wynikiem ww. konsultacji dokonanych z podmiotami wykonującymi działalność w sektorach i podsektorach energochłonnych, które od kilku lat wnioskowały o stworzenie mechanizmu zmniejszającego ryzyko wzrostu cen energii wynikającego ze wzrostu cen uprawnień CO₂.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2018 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Łącznie (0-10)

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
--	---

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: dodatkowe procedury związane z wnioskowaniem o przyznanie rekompensat
--	--

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
--	---

Podmiot eksploatujący instalację, do 31 marca danego roku, składa wniosek o przyznanie rekompensat na pokrycie pośrednich kosztów emisji dla danej instalacji za poprzedni rok. Wniosek składany jest j na formularzu, który zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie URE, w formie papierowej i elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych.

9. Wpływ na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby projektowana regulacja weszła w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Warszawa, 18 czerwca 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.169.2019/19/dk

dot.: RM-10-83-19 z 17.06.2019 r.

Pan Jacek Sasin
Wiceprezes Rady Ministrów
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Premierze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pani Jadwiga Emilewicz
Minister Przedsiębiorczości i Technologii